

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se bava govorijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34 — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Kapelan Rudolf.

Nekrolog političnemu agitatorju.

Iz Trnovega, 16. avgusta.

O političnih mrtvecih Rudolfovega kalibra ni sicer navada pisati nekrologov. Da pa mu navzlic temu posvetimo ta članek zdaj, ko je v krajih svojega nekdanjega sijaja ob ves vpliv, — zdaj, ko je njegovo delovanje obsodila lastna stranka, zdaj, ko nas zapusti in nam pobegne te dni v Begunje pri Cerknici, vzrok je ta, da razvidimo iz tega delovanja kaj dobro tisto brezmejno šušmarstvo, ki ga uganja na gospodarskem polju klerikalna stranka, in sicer od vaških kapelanov gori do velikega narodnega ekonoma in mogočnega predsednika, „Gospodarske zvez“, dr. Šusteršiča, kakor tudi, da razvidimo, kako malo je mar višjim duhovskim krogom povzdiga pravega verskega in naravnega življenja med narodom, kako ščitijo škof in njegovi svetovalci na vse mogoče načine srborite kaplane, ki isto ob njihovi vednosti ravnost spodkopujejo, le ako se morejo skozavati s političnimi uspehi, da razvidimo torej moralno stališče višjega našega duhovstva sploh!

Politično rogoviljenje kapelana Rudolfa je pričelo leta 1893. Pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor je nastopila v občini trnovski vsled agitacije Rudolfove prvič klerikalna stranka v večjem številu. Zmagala je narodna stranka pri volitvi volilnih mož, no, postal je tu začetek hujšanju po hišah in raz leco na vse one, ki se niso pokorili Rudolfovim besedam, ki se niso dali vpreči v voz slave Njega, imenitnega Rudolfa. Kot brezverce, brezbožneže, oderuhe, da, same hudiče je naslikal ljudstvu može, ki so dotedaj vživali njegovo zaupanje. Našemu kmetu je bilo to novo, misil je nazadnje res, da ga čevelj tu žuli ter začel sovražiti vsakega boljšega posestnika. Ob takem razpoloženju naroda je sklical Rudolf ljudski shod leta 1894. in tedaj dokazoval ob asistenci Šusteršiča in drugih klerikalnih korifej zbra-

nemu naroda potrebo, da se odpravi nota rijat, da se sežge zemljiška knjiga i. t. d. In je li mar čudno, če mu je vpilo potem z malimi izjemami vse: „huzana“, če se je dalo upreči dve tretjini naroda v jarem njegove stranke?

Istega leta je sklenila narodna stranka, da osnuje za il.-bistriški okraj posojilnico. Rudolf in klerikalni voditelji so uvideli, da bi utegnili samo shodi in hujšanje naposled malo koristiti; pobral je torej Rudolf nekaj svojih pristašev, katerih niti jeden ni sposoben pri kakem denarnem zavodu sodelovati, in jih peljal, ne v bližnjo Bištrico, ampak skrivoma v Postojno poverit podpise, v nadi, da narodno stranko s tem prehititi in ustanovitev po njej projektovane posojilnice onemogoči. Tako je postal Rudolf vodja prve klerikalne posojilnice, in ker je dobival hranilne vloge iz Ljubljane ter preskrboval kmetom po dr. Šusteršiču tudi pri kranjski hranilnici v Ljubljani posojila, zmagala je klerikalna stranka pri volitvi volilnih mož za dopolnilno deželnozborsko volitev leta 1894., pri volitvah istih za občno deželnozborsko volitev leta 1895. ter pri županskih volitvah istega leta, in tudi dve leti pozneje pri volitvi volilnih mož za državnozborsko volitev.

No, gospodarili so pri tej posojilnici, kakor morejo gospodariti le ljudje, ki nimajo pojma o vrednosti imetka. Rudolf je imel ključe posojilnične blagajnice in posjeval je, da je bilo veselje, to se ve, da najrajši tedaj, če so se bližale kake volitve. Brez kake seje načelstva so dobivali prisilci denar. D-jal jim je predplačila, katere je vpisoval v svojo bilježnico, večkrat ne da bi bil informovan o zemljeknjženem stanju, in so morali tako včasi posojilnico vknjižiti na jako dvomljiva mesta. Ako so uvideli, da je posestvo preobremenjeno, da torej naprošenega posojila ne kaže dati, vpisali so taka predplačila tudi kot posojila na poroštvo. A da je prezadolžen kmet pripeljal dobra poroka, to naj veruje kdor more! In pripetilo se je, da tako predplačilo Rudolf niti vknjižil ni, in le slučajno

— ako so kmeta vprašali — so pri tem ali onem našli čez kaj časa, da je več dolžan, kakor je vpisano v posojilničnih knjigah. No ker so preskrbovali tudi posojila kranjske hranilnice, zgodilo se je, da so kmeta obremenili za isto svoto, ki so mu jo tam dobili, tudi pri posojilnici, in je bil kmet to se ve kaj prijetno iznenaden, ko ga je začela kranjska hranilnica rubiti, dasiravno je obresti plačeval pri posojilnici! Da bi se blagajnik in denar v blagajnici ujemala, to jim je bila deveta briga, no pri takem poslovanju pa je tudi nemogoče, da bi se kedaj ujemati mogla.

Tako so gospodarili z novci trpinakmets, z novci ubogega delavca, ki se je mogoče vse življenje mučil, da si je prihranil za starost par grošev! Tako so vodili prvo klerikalno posojilnico na Kranjskem!

„Rodoljub“ in po njem „Narod“ sta objavila pred kakima dvema letoma par slučajev, ki so mogli osvetliti delovanje te posojilnice. Klerikalci tu in v Ljubljani so molčali ko grob, no v posojilnici je ostalo vse pri starem, saj kapelan Rudolf je bil tedaj še poklicani voditelj gospodarskega delovanja v našem okraju, navzlic temu, da mu je Zvezin uradnik nasvetoval pred nekim našim, nemško umečim pristašem, da naj skliče vse dolžnike v to svrho, da vsak pove, koliko je dolžan, ker drugače ni mogoče spraviti posojilnice v red!

No navzlic zmešnjavam v knjigah so napravili vsako leto od prvega začetka lepo račune in bilanco, in to uradniki klerikalne Zveze! Zveza kranjskih posojilnic, oziroma Gospodarska zveza je torej vedela najmanj od družega leta dalje, kako je poslovanje posojilnice, a ona je dopuščala svojim uradnikom, da so sestavljali finguirane bilance, in da so take bilance objavljali, predloževali oblastim! In zavod s takim vodstvom naj bi bil temelj gospodarski organizaciji v deželi, tak zavod dobiva v Avstriji državne podpore!

No lansko leto so ljubljanski voditelji klerikalne stranke uvideli po izpadu občin-

skih volitev v Trnovem, da slava Rudolfa rapidno pojema. In obračati so jeli prijateljski svoj obraz strani od njega. Zapazili smo to na tem, da je moral Rudolf iskati posojila na ime nekega svojega pristaša pri zavodu, ki je v liberalnih rokah! In letos je počilo. Dva uradnika so mu obesili na vrat, in dva do tri meseca sta delala ista pri posojilnici — kdo trpi stroške, mar posojilnica, ki izkazuje na leto okoli 800 K dobička? — in facit njihovega dela je, da so vzeli Rudolfu ključe in vse vodstvo, in ima sedaj kapelan Oranič veselje, posiljati „bratovske pozdrave“ ženicam, ki vzdigujejo pri posojilnici denar in ga nalačajo drugam.

Zdaj pa pravijo, da je posojilnica „v redu.“ V redu, smešno! Knjige so najbrž uradniki res uredili, no pa saj sta najmanj dva pri njih sedela blizu tri mesece. V redu pa še niso s tem neiztirljive tirjatve, ki so nastale na gori popisan način. Kadar vam bodo iste vrnjene in dotični denar v vaši blagajnici, tedaj bode posojilnica v redu, poprej pa ne, in govorite in kričite svetuše toliko, da je vse v redu, in grozite še tako s sodiščem tistim, ki vam tega ne verjamejo!

A tudi pri določitvi obrestne mere so delali šušmarsko. Najprvo so določili obrestno mero za posojila proti intabulaciji na 4½%, za posojila na poroštvo na 5%, — vsaj tako so jo svoječasno v „Slovencu“ naznani, — no že v prvem letu obstanka pa so jo zvišali za posojila proti intabulaciji na 5%. In letos so srečno prijadrali k obrestni meri 5½%, to je tisti, ki jo ima tudi naša posojilnica za ilir.-bistriški okraj, potem, ko je znižala od 6% na 5½%, in ki je z ozirom na denarne razmere v okraju edino upravičena.

Navzlic gornjim dejstvom je še koncem leta 1898., ali začetkom 1899. rekel škof, da Rudolfa ne more premestiti, ker on je duša posojilnice in gospodarskega društva, ker on je rešil kmeta iz oderuških kremljev, in je zato — odrešenik Notranjske. To se ve za škofa ne obstoji Posojil-

LISTEK.

Kapljice.

Po ljuti vročini, po pasjih dnevih je prišel vendarle enkrat rešilni dež. Pa je bila res že huda vročina! Na sledove, katere je zapustila v raznih bučah, se nečemo danes ozirati, — „Slov. Narod“ jim je že pretekli teden posvetil poseben listek, — videti hočemo le, kako je prišlo do tega, da smo vendarle dobili rešilni dež.

In sedaj pa povem: Pomagale so samo preobilne maše, katere so se darovale po deželi za dež. Zlobni jeziki trdijo sicer, da so v Mengšu že pred dvema tednama darovali več maš, da pa takrat nič pomagalo, jaz pa jim povem, da je pomagalo, — ker jedenkrat more vendar deževati; če ne danes pa jutri, če ne ta teden pa drugi teden; menda so začeli tudi že tam gori posnemati pri reševanju prošenj milo nam avstrijsko geslo: „Immer langsam voran.“

Toda temu bodi kakorkoli, dejstvo je, da je bilo pretečeni teden po farovih jako veselo gibanje, kajti te maše za „dežnice“ nesejo morebiti več „noter“, kakor nese celo leto oni tajno cingljajoči mežnarjev mošnječek, s katerim pobira „mile darove“

pri maši in prebudi različne prepobožne ovčice — iz sladkega spanja.

Vidite, maše so včasih res pomagale, včasih pa tudi ne, na vsak način naredili so naši gospodje tako dober „gšeft“.

Na um mi pride lična anekdota, katerje junaki igrajo v prijaznem mestu K. Prišli so daleč z visokih planin' možje k preč. gospodu dekanu, in darovali so mu, ker so bili revni — okolo 5 gld. za mašo, da bi vendar enkrat deževalo. A častiti dekan so dejali: „Za 5 gld. ga bo že, pa ne vem če ga bo dosti!“ In res! Že istega popoldne padlo je nekaj kapljic, a tako pohlevno in varčno, kakor je bilo da rilo onih 5 goldinarčkov. In kmetje so izprevideli, da se tudi v nebesih za 10 gld. več dobi kot pa za 5 gld. in šli so še jedenkrat h gospodu in mu položili bolj okroglo svotico na — altar. Prijazno so se jim gospod dekan nasmehnili, ko so odhajali. In glej! Istega popoldne palo je toliko dežja, da jim je okrepljal in oživil že skoro zvenele pridelke.

Dà, dà! Še se dogajajo čudeži, samo razumeti se jih mora!

Od tega prelepega dogodljaja so čuli tudi farani nekje v Sv.... A tam so posebno modri ljudje, ki se uče kaj iz neprilik drugih; dali so tedaj kar takoj deset okroglih goldinarjev.

Toda že Schiller pravi:

„Doch mit des Geschickes Mächtten ist kein ew'ger Bund zu flechten“.

po slovenski: Ni dobro kalkulirati z nebesi.

Kunštne glavice v Sv... so se hudo urezale. Menda so bili isti dan gospoda v nebesih jako dobre volje, in zato radodarni, kajti dali so ravno trikrat toliko dežja kakor onim v K. In lilo je ves dan kakor iz škafa, treskalno in treščilo, poplavilo vsa polja, vse travnike, in vihar jim je podrl še tistih par kozolcev, ki so še stali. In modre glavice v Sv... so se jezile in klele, da je bilo groza! Zakaj niso dali mar za prvo potrebo samo 5 goldinarčkov!

Pa nekaj dobrega je imela vendar vročina! Dozorelo je žito jako lepo, bilo lepo požeto in shranjeno, tako da upamo na dobro leto. A dozorele so med tem po raznih kranjskih gmajnah lepe črne jagodice, iz katerih se dela potem dobra vodica, ki je kot „borovničev“ znana vsakemu dobremu Slovencu.

V N. je bil tudi nekda mož, katerega blagoslovjeni jezik se ni čisto nič ženiral pred to baje hudičovo pijačo. Dà, še več! Zbral je nekoga dne tiste farne ovčice, o katerih je vedel, da ne morejo na poljih delati, — revne kajžarje in druge ubožce, in hajdi, poslal jih je v boršt — trgt borovnice. In prinesli so mu jih veliko vzlič pekoči vročini. Nekaj časa pozneje imel je mož lepo vrsto steklenic, v katerih je po

njegovem izreku tičala neka zdravilna voda.

Neke lepe nedelje popoldan torkljala se je neka blagoslovjena suknja od farovža doli, a pot je bila menda prestrma, in oj žalost, črna suknjica pada, pada prav močno tja v blatni cestni jarek, a v padcu zdrobi se skrbno shranjena steklenica v suknici z ono zdravilno vodo. Prijetni duh borovnic napaja zrak. Tužno pa se zmeša blagoslovjena vodica z blatno lužo.

In prišli so mimo kmetje in hoteli usmiljeni samaritanci pomagati revežu, ki je ležal v jarku. Toda kako se začudijo, ko spoznajo črno suknjo svojega preljubega dušnega voditelja in zaslišijo iz nje njegov sicer jecljajoč, a še vedno dosti srdit glas! „Kar poberite se, barabe, kaj pa mislite, da sem pijan; jaz nisem čisto nič pijan.“ Neki kmetič ga ponižno vpraša, zakaj li pada, ali mu tako ugaia ležati v blatni luži. „Že stojim,“ zagrimi naš dušni pastir revežem kmetom, in res se vzdigne blagoslovjena suknja, težko sicer, a šlo je vendar; a zdaj ni bila nič več črna, ampak lepo preprežena z onim duhtecim cestnim blatom, ki nas takoj spominja na idilo kravjega hleva. „Že stojim,“ zagrimi še enkrat iz blagoslovjenega grla. „Kdo pravi, da sem pijan; kdo si upa reči, da sem pal?“ Hipoma nastane molk, a samo za trenotek, potem pa pripomni pohlevni kme-

nica za il-bistriški okraj, ki je bila prej projektovana kot Hranilnica in posojilnica v Trnovem, in ki ni na znižanje obresti nič manj vplivala kot ta. Nekak razloček je sicer med njima, a on obstoji v tem, da stoji prva na tako solidnem temelju kakor ne bode zadnja nikdar, in da vživa tudi od dne do dne večje zaupanje ljudstva, kar pričajo hranilne vloge, ki so narasle letos na 260.000 K, in denarni promet, ki je znašal lani 303.592 K, a znaša letos že zdaj čez 280.000 K, dočim se zaupanje v Hranilnico in posojilnico v Trnovem od dne do dne manjša, ista vedno manj deluje in radi tega tudi nikakih poročil v „Narodnem gospodarju“ ne priobčuje. Je li to vzrok, da škof prvi ne pripisuje zaslug, ki ji gredo?

Leta 1896. je osnovala narodna stranka mlekarsko zadrugo v Trnovem. To seveda ni ugajalo Rudolfu in hitro je poklical v življenje zavarovalnico goveje živine. Ta slavna zavarovalnica je imela v začetku res par članov — malo več kot je bilo odbornikov, — no kmalu po porodu je zaspala, in od tedaj spi spanje pravičnega.

Leta 1898. pa je poklical v življenje konsum z imenom „Gospodarsko društvo“ in zadal tedaj prvi udarec „spravi“. Menil je s tem vzdržati v trnovski občini svojo oblast, ki je na vseh koncih in krajih pokala, no narod je bil že spoznal darove klerikalne stranke, in ostal je brezuspešen ves trud. Klerikalni kolovodje v Ljubljani niso hoteli ustanovitve preprečiti, ker so bili mnenja, da ima Rudolf še na vajetih narod kot v začetku. Njegovo delovanje pri konsumu je več ali manj znano. Znano je, kako dobro je znal kupovati, posebno moko, znano je, kako je moral plačevati kazni, ker je nepostavno točil pijače in zaradi drugih nezakonitosti; no in po posojilnici je prišlo na vrsto gospodarsko društvo. Delali so bilanco kakih štirinajst dni in vzeli so mu ključe, ter jih izročili bivšemu podžupanu, ki pa se jih je naveščal v štirih dneh, tako da jih ima sedaj že zopet drugi, katerega pa je krstil včasi tudi duhoviti Rudolf v Aleša, ker mu pristaja po njegovem mnenju prostor bolj pod stopnicami, kot pa v prodajalnici.

Po zaslugu Rudolfovemu prišlo je tudi trnovsko županstvo za štiri leta v klerikalne roke. Pravi župan je bil, to seve, Rudolf, a po imenu županu Benigarju, je bilo treba plačevati razne kazni povrh vseh nosov, ki jih je brezplačno dobil, in zdaj je novo županstvo — izvoljeno navzlic trem rožnim vencem, ki so jih v našem samostanu zmolile nune in deklice za zmago Rudolfovemu; gotovo niso prav molile, — še tako zlobno, da ga tirja kakih 100 K povračila, ko je isti v javni občinski seji vendar sam priznal, da ni bil zmožen opravljati tega posla! Ti preklicani liberalci, da nimajo kar nič smisla za taka priznanja!

Toliko o javnem delovanju Rudolfovemu. O privatnem pa kolikor mogoče malo, — dasiravno je ono interesantno tako, da je v resnici težko biti kratkim, — ker ni

tič prav ponižno: „I saj niste pijani, tudi niste padli, samo tisti vas je vrgel, katerega ste pri sebi v flaši nosili; no pa je tudi že „hin“ tam v blatu.“

In smeje odidejo kmetje samaritanci, njih dušni pastir pa torklja nazaj v farovž — po novo zalogo.

To je bilo vse drugače v Z. Tam se je one dni pela nova maša. A takrat so jo pili in jedli vsi navzoči kmetje, in sicer — zastonj; znani univerzalni ženj kaplan S. pa je stregel kmete s hitrostjo in ljubeznostjo dunajskega „grand-café-kellnerja.“

„Le pijte ga možje“, je klical, in škrijoci so mu opletali graciozno okolu tolstega telesa; „le pijte ga“, zaklical je, pri sebi pa je mislil: „Saj tako ni moje!“ Z ljubeznivo lahkoto prenašal je kar po 20 vrčkov penčega se piva, in žarkimi pogledi koketiral z lepo učiteljevo hčerko. Bil je oni dan to, kar je zmeraj, pravi univerzalni ženj: dušni pastir govornik, natakar, konzular, agitator in last not least — srečen galantuomo.

Nedavno pa je bila nova maša tudi na St. blizu Ljubljane. Starejši tovariši mladega novomašnika so ga pregovorili, naj napravi čim največjo pojedino ter naj povabi čim največ gostov. In res, zaklali so celega vola, 130 rac, kur in piščancev, kupili teleta, dva soda vina itd. Toda novomašnik se je začudil. „Ofer“ se je obnesel skrajno žalostno, namesto kronic so polagali brumni „farmani“ le — fice! Prepa-

moj namen staviti danes Rudolfa na začetno klop, temveč le one, ki so dopuščali, da je mogel Rudolf toliko časa tako delovati.

Kapeljan Rudolf ima svoje športe, katerih jeden je dozdaj pri nas na Slovenskem lasten menda le snovateljem konsumov n. pr. v Šmihelu, Dobrepohjal itd. in ta je, da rad drago kupuje hiše, zemljišča, da napravlja ceste, ki jih potem zazida, z eno besedo, da denar pri vratih ven meče. Nič manj kot štiri hiše je kupil v Trnovem, tri je prepisal na svoje ime, jedno na Gospodarsko društvo, kateremu nosi k večjemu 2½%! — dve od treh svojih je podrl in sezidal nekaj novega. No kaj pa je to, ne ve nihče prav. Nekateri menijo, da predločujejo ti zidovi razvaline jeruzalemanskega mesta, drugi pa pravijo, da se ženj visoko poslopje, ki stoji že dve leti, je gotovo kak anfiteater, a kaj je drugo, ki je od lanske jeseni v sredini pokrito, ob koncu pa prepuščeno milosti snega, dežja in burje, tega ne vedo ti nikakor povedati. Res vredno ogledati si stavbo, no pa saj je dobiti obe stavbi na razglednicah, in bajě so poslali tako razglednico s hudo-mušnim napisom „Memento mori“ tudi osnovalni skupščini nove Gospodarske zveze, kjer so bili zbrani gospodje, ki so v vseh stvarih strokovnjaki. Pričakovati je bilo z ozirom na to kake učene razprave v Slovencu, ki bi nam pojasnila namen takih stavb, no dozdaj čakamo še vedno zastonj nanjo, in nismo še zdaj na jasnom, kako imenitnost imamo prav za prav v Trnovem.

Ta šport je moral stati Rudolfa bližu 50.000 K, od kajih si je približno 40.000 K moral izposoditi. Menda 12.000 K so te dni vknjili na korist Hranilnice in posojilnice v Trnovem, oziroma Gospodarskega društva, a ostanek je Rudolf dolžan Ljudski posojilnici v Ljubljani. No za vse posestvo Rudolfovovo ne bode navaden pameten kupec dal več od 26.000 K! Na tako varnost posujejo Šusteršičevi denarni zavodi! Le jim nosite denar, stare device, če ga ne boste videle več, pa vam preskrbe klerikalci zanj morda nebesa!

Drugi šport Rudolfov, ki pa ni bil za soobčane tako nedolžen kakor prvi, je pravdanje. Rudolf je pravi prototip kmeta iz Tožbanje vasi. Malone vsak obrtnik, ki je prevzel za njegove stavbe kako delo, moral je iztrirjati plačilo pravdnim potom, ali pa s pritožbo pri škofijstvu. No tudi z drugimi se je pravdal, a je dobil menda od vseh pravd le — jedno. Dr. Šusteršiču je dal zasluziti za zastopstvo, kakor se je sam izrazil, okolo 8000 K. Nič manj ko štirikrat je bil obsojen zaradi razšaltenja časti, jedenkrat je sklenil poravnava ter plačal 200 K globe in stroške. Kako je vsemu in vsakemu nasprotoval, razvidno je tudi iz tega, da je svoječasno vodil med ljudstvom celo agitacijo proti taki instituciji, kot je požarna-bramba, in to popolnoma brez povoda, le zato, ker jo vodijo neljube mu osebe.

A da je kapelan Rudolf tudi don Juan

denih lic je šel k pojedini nesrečni novo mašnik in niti prisotnost njegove prevzetenosti ga ni mogla potolažiti. No, upal je, da bodo pustili gostje, kakor je običaj, vsaj pod krožniki kaj, da se poravna veliki dolg Toda tudi pojedina se je pokazila. Kubarice so se bile napile in na mizo ni prišlo niti toliko, da bi se bili gostje nasitili. In razšli so se, pod krožniki pa ni ostalo nič. S solzanimi očmi je zrl za njimi ubogi, zadolženi novomašnik. Bonaventura pa je s posebnim nagovorom apeliral na dobro srce faranov, da pomorejo plačati vola, race, vino itd.

Ah, srečni ljudje, vi kmetje! Vas ne mori dolgčas podeželnega dežja. A mene je ta dolg čop zopet prepodil v Ljubljano. In prehodil sem ulice, veselječ se nad krasnim uspevanjem našega ljubega mesta. Tam na voglu trga pa začujem najedenkrat tuje zvoke — govori se italijanski.

„Samov v Tivoliju še nisva bila. Kje le vodi pot tje“, tako sta govorila tujca, dva starejša gospoda.

Jaz kot uljuden človek pristopim in jima povem, seveda po italijanski, kje naj hodita. Predno smo prav vedeli, bili smo v živahnem razgovoru, v katerem nista tujca mogla prehvaliti naše Ljubljane. A končno pripomnila sta še: Vse je lepo in čedno v Ljubljani, samo nekaj rečij ima preveč: „Preveč društva, preveč kolessarjev, preveč psov in — preveč farjev.“ E. Nikarad.

prve vrste, ni v današnjih časih nikako čudo. Marsikatero bi lahko povedali o njegovih dogodbah, marsikatero o njegovih skravnih potih in zaprekah na njih, o zabitih ključavnicah itd., a kaj bi šele mogli povedati nemti zidovi, naj si bodi njegovega stanovanja, kolodvorskih poslopij, ali pa posebno gotove hiše, oj, tam za griči! Pa moliti menda vender ne hodite ob nočnih urah tja, g. kapelan, ko imate doma cerkev pred nosom?

No nič o tem. Pustili smo mu to veselje po dobrem preudarku. Prejšnje čase naznani so duhovnika, ki je spokopaval ljudsko moral, škofijstvu in to ga je poklical na odgovor. Dandanes pa ne kliče škofijstvo duhovnika na odgovor, pač pa potom sodišča tiste, ki žele, da bi oni, ki oznanujejo božjo besedo, tudi po njih živeli, kakor se je to zgodilo rodoljubom v Starem Trgu. No pred sodiščem tako stvar dokazovati ni v naših časih kaj varno, saj je splošno znano, da je kapelan Rudolf plačal dr. Šusteršiču okolo 1800 K ekspenzara tedaj, ko je bil obdeljen, da je navorjal h krivemu pričanju in to vsled tega, ker je Šusteršičev solicitor iskal glavno pričo po Trstu, Pulju, Reki in sicer uspešno iskal, kajti glavna priča ni prišla k obravnavi, in kapelan Rudolf je bil oproščen. Škofijstvo je lahko prepričano, da mu radi takih stvari ne bodovali delali sitnosti, saj pa so one tudi kaj pripravne, vzeti duhovstvu tisti nimbus, ki ga največkrat nezasluženo vživa, vsaj prihaja po njih ljudstvo do prepričanja, da so tudi božji namestniki pod kožo krvavi, dasi so one globoko obžalovati, ker se po njih spodkuje tudi ljudska morala.

Pri tako obširni delavnosti je naravno, da kapelan Rudolf ni imel časa opravljati svojih dolžnosti kot duhovnik in kot katetet, je naravno, da včasih kar več tednov ni poučeval v šolah, in da so otroci, katerem je bil učitelj, kaj slabo podkovani v veronauku, kakor so sedaj, odkar je kapelan Oranič tajnik Hranilnice in posojilnice, tudi oni, katere ta poučuje, o čemur smo se prepričali pri letošnji skušnji koncem šolskega leta v Trnovem.

Da bi naredila konec zdražbam, prepirom, razporom, katere je povzročil Rudolf med narodom, obrnila so se vsa županstva trnovske župnije dvakrat s prošnjami do škofijstva, da bi Rudolfa premestilo. No zastonj. Niti odgovora jih niso vredne spoznali. Prvič je bilo to za Misije. Ker je bil Rudolf ljubljene sedanjega kardinala, bilo je to naravno. No da pa so sedanji škof in njegov svetovalci Rudolfu še šesto in sedmo leto njegovega vsestranskega delovanja držali v Trnovem, da ga sedaj odstranijo, ko je izgubil med ljudstvom vpliv, in ga je zaradi tega odstavil Šusteršič od vodstva tukajšnjih klerikalnih zadrug, da ga še vsled tega premestijo iz Trnovega, znamenje je to, da gledajo ti gospodje pri svojih duhovnikih na politično in drugo, neverško delovanje, da pa se ne brigajo zato, v koliko vzbogajo isti med mladino in ljudstvom verski in nравstveni čut, niti v toliko kot za lanski sneg, znamenje je to, da jim je povzdiga istega ravno tako malo mar, kot onim, da so vredni jedni drugih. A dobro, da to vemo. Pomoči pri škofijstvu v takih zadevah ne bodovalo več iskali, saj je bi zastonj. A pomagali si bodovali sami, in to z javnim delovanjem, popolnoma odkritim, vsem v presojo. Hvalili ste v „Slovencu“, da rijete kot krtje pod zemljo, no mi nismo prijatelji teme, da bi krte posnemali, pač pa luči, in v znamenji luči bode vedno naša zmaga, ako da Bog in sreča junačka!

Vodstvo klerikalne stranke ter škof sedanji in prejšnji in njihovi svetovalci so sokrivci Rudolfovega delovanja, sokrivci vseh nerednosti, razprtij, sovraštev, pravd itd., in naj se skušajo zdaj tudi oprati s tem, da so Rudolfa žrtvovali, da so mu pritisnili pečat grešnika na čelo. Da, še večji krivci so kot Rudolf, kajti on je deloval v strasti, oziroma nepremišljenosti, dočim so mu oni premislekom to dopuščali. To smo hoteli pribiti, kajti vsakemu svoje: čast komur čast, krvda komur krvda!

V Ljubljani, 18. avgusta.
Nova meštarjenja.
Körber se je vrnil iz Išla, in včeraj je imelo ministrstvo že svojo sejo. Razdelile so se uloge in nova meštarjenja za rešitev najnajnejših državnih potrebščin se začno

— kakor poroča „Neue Freie Presse“ — tekom 8—14 dneh. Kakor je informirana z Dunaja brnska „Moravska Orlice“, bo obravnaval najprej dr. Rezek, češki minister, z zaupnimi možmi Mladočehov in s fevdalnimi veleposestniki radi tega, da se spravi parlament zopet v tek. Za jednak namen bodo na Dunaju obravnavali z zaupnimi možmi levice ministrski predsednik dr. Körber, justični minister baron Spens, baron Chlumecky in dr. Baernreither, ki so vsi dobro informirani glede želja Körberja. Ustavovni veleposestniki na Češkem in Moravskem so že dali svoje pritrdilo. Tudi „Noviny“ javljajo, da začne vlada že v kratkem obravnavati z vsemi velikimi strankami. Jugoslovenski klub ni bil doslej še nikjer imenovan. No, izid tega meštarjenja je že znan. Čehi zahtevajo najprej mir in red v svoji deželi, potem se lotijo še gospodarskih nalog države. „Narodni Listy“ pišejo, da bi bili Čehi pač jako slabti politiki, če bi se odpovedali uspehom 17. okt. m. l. Rezek in baron Parish ne bodeta pregorovila Čehov, da bi opustili obstrukcijo radi državnih potrebščin, kajti kakor hitro bi imel Körber svoje potrebščine, bi dejal: Čehi in Rezek so storili svojo dolžnost, zato lahko — gredo! No, te blamaže Čehov Körber ne doživi!

Anarhizem in klerikalizem.

V poslednji številki revije „Wage“ je bil članek pod tem naslovom, ki je radi znane polemike med našim listom in „Slovencem“ še posebno zanimiv. Člankar piše, da ni bilo treba biti ravno prorok, da bodo reakcionarci, zlasti pa klerikalci zlorabili umor italijanskega kralja za napad na vse svobodomiseline stranke ter očitali svobodnim in socialnoreformatorskim idejam, da so krive anarhizma in njegovih zločinov. Klerikalci trdijo, da je odprava cerkvene države začetek konca rednih državnih razmer, in da je vse socialne bede v Evropi krivo to, da je papež izgubil posvetno oblast. Člankar pravi, da imajo klerikalci najmanj vzroka napadati razmere, ki so povzročile anarhizem, ker se bijejo le po lastnih ustih. Med klerikalci je bilo dovolj morilcev kraljev. Velika jezuita Sa in Mariana nista morilca Henrika III., dominikanca Jaquesa Clementa, prav nič obsojala in Filip II. je morilca Viljema Oranjskega, Gérarda celo dvignil v plemiški stan. Umor ostane umor, četudi koristi morda cerkvi. Sedanjih prežalostnih socialnih razmer v Italiji so največ krivi klerikalci. Več stoletij trajajoče razmere v Rimu in duhovniški regiment, to je treba poznavati, če treba soditi o sedanjih Italijih. Kako pa je bilo v nekdanji „vzorni“ klerikalni državi? Pod Pijem VI., najodločnejšim braniteljem papeške posvetne oblasti, je bila cerkvena država tako propala, da se je mogla kosati z njo samo Turčija. Trgovina z žitom je bila monopol papeške vlade, kupčijo z živino so oskrbovali korumpirani papeževi uradniki, kmetiški stan je bil beraški ter izrabljivan od brezvestnih najemnikov, industrije ni bilo, berašenje je bilo poklic najnižjih slojev ter se je v Rimu naravnost gojilo. Kakor gospodarsko, tako je bilo tudi duševno in nравskouboštvo. V 11. letih vlade Klementa XIII. se je dogodilo samo — 12 000 umorov in 4000 se jih je dogodilo v Rimu. Roparjev in banditov ni bilo nikdar toliko, kakor v papeževi državi. Ceste so bile tako nevarne, da se v nekaterih krajev škofje sploh niso upali. Od leta 1848—1856 je dal papež usmrtili 500 oseb. Take so bile tiste idealne razmere v papeževi državi. Kakor v Rimu je bilo tudi drugod, na pr. v Neapolju. Današnje nizke nравne in žalostne gospodarske razmere so le posledica časov papeških vlad! Italija ima danes za Španijo, ki je takisto najbolj klerikalna država v Evropi, največ anarhistov. Katoliški fanatizem rojeva povsod enake cvetove. Ali je morda slučaj, da so Italija, Španija, Francija in Avstro-Ogrska domovine dejanskega anarhizma? Kjer so klerikalne vlade, povsod je narodno gospodarstvo na tleh, kajti klerikalci so najslabši gospodarji. Klerikalizem je soroden z anarhizmom v tem, da je neizbirčen v bojnih sredstvih. Vse mu je dobro, da uniči sovražnika ali nasprotnika, bodisi gospodarsko ali duševno. Samo da zmaga, pa naj propade vse naokoli. Klerikalci sklepajo nравnost kompromise z anarhisti ter so dokazi zgodovinski. Tako so se hoteli združiti na Francoskem klerikalni antisemitje z

Dalje v prilogi.

anarhisti, in celo na Dunaju so imeli zveze z anarhističnimi socialisti. Klerikalizem in anarhizem se odlikujeta z enako blaznim fanatizmom, neizbirnostjo v orožju in v smrtnem sovraštvu. Klerikalizem in anarhizem sta si brata.

Hrvanje na Kitajskem.

Vsi dunajski in budimpeštanski listi so pretiskali iz službenega lista „Wiener Abendpost“ oni del izvestja, katerega je poslal poveljnik bojne ladije „Zente“ o bitki v luki Taku, kjer so se pri osvojitvi ondotnih utrd obsebno odlikovali naši mornarji. Vse avstro-ogrsko časopisje se navdušuje nad hrabrostjo teh naših mornarjev, a noben list ne pove, da je bilo vsaj $\frac{1}{4}$ teh mornarjev Hrvatov. Madjara menda sploh ni bilo nobenega, Nemci pa so le častniki, katerih je bilo jedva pest. Francoski poslanik Pichon v Pekinu je v svojem poročilu tudi posebno poohvalil naše mornarje. Tudi to poročilo je s ponosom ponatisnilo vse avstro-ogrsko časopisje, a Hrvatov ne omeni nihče, dasi so bili vsi prostaki nedvomno hrvaške narodnosti. Hrvanje, ne Nemci, Madjari ali Italijani, so delali čast naši državi tudi to pot kakor že večkrat, a ta zasluga se ne omenja niti v vladnih listih! Kjer treba prelivati kri in kjer treba junaštva, tam so Jugoslovani, Hrvanje in Slovenci, povsod prvi. Kjer pa se delajo časti in odlike, kjer se vihte oficialne kadilnice, tam pa so prvi na mestu Nemci, Madjari in Italijani. To treba pri tej priliki konstatirati iznova. No, konstatirati pa tudi treba, da se Jugoslovani — makar brez officialnega priznanja — prav dobro zavedajo svoje vrednosti, in da vedo, kako britko so potrebni naši državi!

Cesarjeva sedemdesetletnica.

Z današnjim dnem je vstopil presvetli vladar habsburške monarhije, cesar Franc Jožef I. v 70. letu svoje starosti in vsi, domovini in vladarski hiši v stari zvestobi vdani narodi in sloji hite, da kar mogoče sijajno manifestirajo svojo ljubezen in svojo udanost njemu, ki nosi že 52 let slavno, a z bodečim trnjem prepleteno cesarsko krono, njemu, ki je, zatajivši samega sebe in vzdic vsem bridkostim, kar mu jih je naklonila nemila usoda, vztrajal na svojem mestu, in z uprav vojaško zvestobo in brezprično požrtvovalnostjo služi sreči in blagru skupne domovine in njenih narodov.

Iz milijonov in milijonov srokip danes goreča molitev k nebu, naj podeli cesarju obilo jasnih dnij in naj ga ohrani domovini in narodom do skrajnih mej človeškega življenja.

Tudi slovenski narod praznuje cesarjevo sedemdesetletnico kar najsijajnejše. Povsod križem naše domovine so se delale za to redko slavnost obširne priprave, povsod so vsi sloji prebivalstva hiteli, da ta dan pokažejo svojo udanost prejasnemu nositelju cesarske krone.

Ljubljana je lahko ponosna, tako lepo je poslavila ta praznik. Mesto je vse v stavah, razne hiše in izložbe pa so vrh tega še okrašene z vsakovrstnimi emblemi ali so razstavljene cesarjeve podobe in cesarjev kip.

Sinoči je bila splošna razsvetljava, ki se je jako lepo obnesla. Razsvetljava je bila resnično impozantna. Zlasti krasno so bila razsvetljena nekatera javna poslopja, kakor magistrat, „Mestni dom“, hiša dež. odbora, gledališče, muzej, deželno vladno poslopje, „Narodni dom“, višja dekliska šola in razne cerkve, pa tudi posamezne druge hiše, kakor Recherjeva, „na Osojah“ in hiša kranjske hranilnice ter „Narodna kavarna“, kakor tudi izložbe pri Benediktu, Grobelniku, Šumiju itd. Mnogočetviro občinstvo, ki se je gnetlo po ulicah, se razsvetljava kar ni moglo načuditi.

Danes je bila zjutraj maša za vojašto na dvorišču nove vojašnice, v stolni cerkvi pa pontifikalna maša, katere se je poleg zastopnikov vseh javnih oblastev in korporacij udeležilo mnogobrojno občinstvo iz vseh stanov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. avgusta.

— Osebna vest. Poroča se, da je dvorni svetnik pri dež. vladu g. A. Schermerl prosil za umirovljenje.

— Zaroka. Došel nam je glas, da se je gdč. Vladimira Hrenova, hči grajskega Ščaka in domorodca g. Franceta Hrena začila s c. in kr. nadporočnikom, Čehom g. Václavom Huclom. Prav arčno čestitamo!

— Za mestne reveže. Ravnatelj kranjske industrijske družbe gosp. Karol Luckmann je z ozirom na to, da povod dom cesarjeve sedemdesetletnice vsled odotnosti svojega stannovanja v Ljubljani ni mogel razsvetliti, daroval 100 kron za mestne reveže.

— Nemškonacionalne demonstracije. Mej sinočno razsvetljavo se je ponekod videlo nekaj zastavic in balončkov v frankfurtskih barvah, a vse so bile v varnem zavetju. Demonstrantje so menda vedeli, da bi se sicer ne veselili dolgo teh zastavic in balončkov. Ob Ljubljanicu je sin necega vladnega uradnika razobesil dvoje frankfurtskih zastav. Ko se je to sporocilo županu, je ta takoj poslal policijskega komisarja tja, ki je odredil, da se te zastave odstranijo. To se je tudi zgodilo. Rečeni uradnik se je opravičil, da je njegov sin razobesil te demonstrativne zastave brez njegove vednosti.

— „Halbasien“. To bi bilo najprimernejše ime za nekatere dežele naše države, vsaj kar se tiče šolstva. „Statistische Monatshefte“ so prinesle članek dr. Badenija „Schulpflicht und Schulbesuch in Oesterreich“, ki to jasno kaže. Nad 30 let že imamo zakon o splošni dolžnosti šolskega obiska; po tem zakonu mora vsak otrok šolo obiskovati. V resnici pa je v l. 1894/95. mej 3.872.965 otroci, obvezanimi obiskovati šolo, bilo 392.873 otrok, ki sploh niso nobene šole obiskovali. Mej temi jih je bilo največ v Galiciji; v Istri jih je bilo 17.653! Razen teh izkazanih otrok, ki ne obiskujejo šole, je pa po zatrjevanju „Stat. Monatsh.“ v Galiciji še kacih 300.000 drugih otrok, ki ne hodijo v nobeno šolo, pa so bili iz uradnih izkazov kar na kratko izpuščeni. Na Kranjskem je bilo 1896/97. leta 3.944 otrok, ki niso obiskovali nobene šole in sicer radi tega, ker so bile šole preoddaljene. Članek v uradnem razglasilu „Stat. Monatsh.“ kaže, da je šolski obisk najboljši tam, koder imajo klerikalci najmanj vpliva, najslabši pa tam, koder imajo klerikalci moč v rokah. Kakšna bi bila šola, če bi jo klerikalci dobili v roke, to se tudi vidi iz citiranega članka. V njem je glede ekspositor in šol za silo rečeno doslovno: „Večina (tacih šol) se nahaja v alpskih deželah, na Štajerskem, na Kranjskem in v Primorju, a vodijo jih duhovniki, kateri se po poročilu c. kr. deželnega šolskega sveta goriško-gradiščanskega čisto nič ne trudijo, da bi dosegli dober šolski obisk in dobre učne uspehe“. Menda ni treba pisati k temu posebnega komentaria.

— K poglavju o plesu. Največja greha, kar jih more na Kranjskem storiti krščen človek, sta: ples in čitanje „Slov. Naroda“ in „Rodoljuba“. Vse drugo se še odpusti, le to dvoje ne. Seve da so tudi izjeme. Škof je prepovedal brati „Slov. Narod“, sam ga pa vendar vsak dan bere in ravno tako ga bero njegovi kanoniki. Še več! „Slovenec“ ponatiskuje večkrat cele odstavke iz „Naroda“ in zapeljuje tako ljudi v greh. Morda stori to iz same hudočnosti, da pokaže tako smešnost škofovega ukaza. In prav tako je s plesi. Ples je postal strašen greh ples poštenih ljudij. V katoliški oštariji na Glincah, katero so pred otvoritvijo blagoslovili franciškani, pa plešejo vsako nedeljo kar se da. Tu ples ni greh, menda ker se plesalke rekrutirajo največ iz kategorije tistih žensk, ki se čez dan najraje potikajo na Gradu, na Golovcu in v tivolskem gozdru! Kako vse drugače je bilo nekdaj! Iz sv. pisma vemo, da je kralj in prorok David plesal na čast božjo. Njega so posneli tudi katoliški duhovniki. Naj naveademamo samo en sam izgled. Župnik obširne glavne župnije hočke je bil vezan, začeti ples ob cerkvenem opravilu v Rušah pri Mariboru, in sicer z županjem, a zato je dobil pitanega vola. (Glej Schmutz in Janisch: Topographisches Lexicon von Steiermark sub voce Kötsch.) In danes! Danes je ples jeden najhujših smrtnih grehov!

— Vsedel se je na Ilmanice. Kdo? Nihče drugi, kakor dolski župnik g. Karol Cemé! Ali niste, g. župnik, razumeli, da smo Vas z notico v „Slov. Narodu“: „Dobro je skupil“ le potegniti hoteli? Če nam

Vi, gospod župnik — kakor sami v „Slovencu“ priznavate — iz prižnice rečete: „Ker se bliža cerkveni shod pri podružnici v Beričevem, naznanjam Vam, da morajo kaki 3—4 prvi možje iz Beričevega priti v župnišče, kateri se bodo zavezali skrbeti, da plesa itd. ne bo. Ako pa veljavnih mož v župnišče ne bo, tudi sv. maše v Beričevem ne bo.“ (Zares lep slog imate! Pisec.) In še dodaste: „namesto da toliko denarja potrosite za pijačo, dajte rajše malo več na altar, ko bo darovanje.“ Ako nam Vi, nestrpni gospod, torej to rečete, menite, da smo mi tako naivni, da bomo potem še k Vam v župnišče moledovati prišli? Nikoli! Zvedeli ste pa gotovo naš odgovor, da bomo ples opustili, se postili in k „imenitnemu“ ofru šli, če boste tudi Vi, g. župnik, za naše obrtnike davke plačali, ker imajo ti le „na žegnanju“ nekoliko več skupila. Ta naš odgovor raznesel se je namreč po celi župniji. Sedaj, ko smo se malce pošalili, bili ste, g. župnik, takoj s pojasnilom na pozorišču, dasi ste pravo za pravo vse potrdili. Zakaj pa niste pojasnili onih dveh Vam predbavanih slučajev, ko sta morala dva zadnja popotnico težko pričakajoča bolnika brez te na oni svet? Opustili ste ta dva slučaja pojasniti, ker ste med istim časom dobro „papcali“ in „pupcali“, ter morda še nekoliko „pospančkali“. Če bi bili le količaj tolerantni, izhajali bi z nami prav lahko, ker ste pa itak nestrpnež, gledali Vam bomo vedno na prste ter Vas po potrebi po njih krenili.

— Klanfarjev Tone v Št. Vidu — cesarski namestnik. Srečni Št. Vid! V svojem ozidju nimaš samo božjega namestnika, ampak tudi posebnega cesarskega namestnika. Včeraj ti je bil slovesno predstavljen in to v žaru bengalične luči. Božji namestnik je sinoč slovesno proglašil Klanfarjevega Toneta za cesarskega namestnika. Zgodilo se je to tako-le: V proslavo cesarske 70letnice je bila sinodi v Št. Vidu razsvetljava. Ko je prijazni Št. Vid žarel ves v lučicah, zbral so se cerkveni pevci pred županovo hišo in tam „zapeli“ nekaj pesmic. Tako strašnega petja je pač malokje slišati. Po petju je imel župnik pred županovo hišo dva govora. Najprej je govoril o cesarju in pozval navzočnike, naj presvetemu vladarju zaklicijo „živio“, čemur se je številno občinstvo navdušeno odzvalo. Potem pa je župnik še jedenkrat govoril in pozval občinstvo, naj županu Belcu, katerega je imenoval cesarjevega namestnika v Št. Vidu, zaklicje „živio“. Nekateri so se odzvali, drugi so se smeiali, tretjim pa je ta nesramnost kar sapo zaprla. Klanfarjev Tone pa je ponosno gledal okrog sebe. Oblečen je bil v najlepšo svojo obleko, v ognje-gasno uniformo in stal mej dvema fantoma, ki sta ga razsvetljevala z umetalnim ognjem . . . Res, drzovitost teh ljudi presega vse meje. Celo na cesarjev rojstni dan se ne morejo dostojo obnašati. Ne vemo, ali je župnik z namenom ali iz nevednosti proglašil Klanfarjevega Toneta za cesarjevega namestnika v Št. Vidu. Če je to storil iz nevednosti, potem zaslubi, da postane kanonik. Ali dozdeva se nam, da sta župnik in župan zlorabilo lepo patriotsko slavnost, da v prizorita politično komedijo. Belčev vpliv gineva. Ljudje so se tega ošabnega človeka do grla naveličali, in ker vesta župnik in župan, da z nasilstvom in z nesramnostjo ne bosta mogla več dolgo izhajati, zato sta začela zdaj ljudstvo slepariti, da je Klanfarjev Tone — cesarjev namestnik. In res, pelo se je pred županovo hišo, kakor da je cesarjev namestnik, in „živio“ se je klical v isti sapi presvetemu cesarju pa Klanfarjevemu Tonetu. To je že od sile! To se pravi, delati se norca iz slavnosti ob cesarjevi 70letnici in delati se norca iz poštenih dobrih Šentvidcev. Kako da se kaj tacega tripi, je res nerazumljivo.

— Faliran jezuit itd. Iz Podrage se nam piše: Pred kratkim poslala je Previdnost škofa Bonaventure na Vipavsko duše past faliranega misionarja Josipa Ferjančiča, ki je še malo prej z neko mlado vdovo (?) ondot misioniral. S tem pa nočemo nič slabega reči, kajti držala sta se prav spodobno in pobožno, da sta morala vsakomur v oči pasti. — Naši klerikalci morali so dati duška svojim bolečinam potolikih in tako sramotnih porazih ter so si izbrali v ta namen shod pri M. Božji v Logu dne 15. t. m., za trobento pa, ki naj bi preteč in svareč te bolečine Vipavcem

v primernih akordih trobentala, rečenega odpuščenega misionarja. — Gospodje se niso zmotili, kajti mož je res dokazal, da v strasti in surovosti daleč prekaša vso vipavsko duhovščino, in da je on edini, ki je znal krepko in jedrovito izraziti ono, kar njegovi somišljeniki morda le v srcu čutijo. Ne mislim posneti cele njegove „pridige“, ker bo pač zadoščevalo, ako navedem, da je psoval liberalce Vipavce, ki nočejo po nobeni ceni klerikalcev voliti, z „norci, osli, ki rigajo svoj i-a-i-a!“ Utis tega govora bil je tako velikanski, da so se ljudje v cerkvi smijali, in da se danes po celi dolini na ulici in na polji le še z „i-a-i-a-i-a“ pozdravljajo! Kaj bočete še več! Klerikalci pa niso baje s to novo trobento in njenim predvčerajnjim uspehom nič kaj zadovoljni in jih je ta „Kraftprobe“ hudo razočarala! — Kaj čuda, da so tudi misionarji tega moža s hruške stresli, ker ljudje s tako vzgojo so sposobni le za vaškega čednika. Sicer so se pa naši klerikalci udali v svojo usodo, prav odkritosčno so brzovajili „Slovencu“, da so jih volilci na cedilu pustili, pozabili so pa povedati, da bi se bilo skrilo število njihovih volilcev na 4—5 glav, da niso naših ljudij z raznimi sredstvi ustrojivali. V prihodnje pustili jih bodo na cedilu tudi „večno žejni“ volilci III. razreda, ki so moralni igrati ulogo „zatiranega in stiskanega ljudstva“ proti temu, da so skozi nekaj mesecev po klerikalnih gostilnah za račun klerikalne stranke popivali, kajti Mici Kovačevi ne bo dal noben krčmar več vere, ker je tudi pri naši volitvi tako pošteno postopala, kakor pri ljubljanski, ter bo v kratkem pred sodnikom odgovarjala, „zakaj ni nič pvačava“. Glavni vzrok pa, da so klerikalci tako strahovito pogoreli, tiči baje tudi v tem, da je stotnik D. posvetil svoje duševne moči mesto volilnemu boju študiranju klerikalnih logaritmov, in da je neka v skrivnosti vipsavške župnišča zapletena „dama“ klerikalcem odtegnila mogočno svojo roko, ker je neki hudo zagrizen klerikalci malo pred volitvijo poslal običajno razglednico, na kateri je bilo baje videti prekrasno in golo žensko bitje v najzapeljivejši pozici, in pod katero so bile kreplje začrtane v podobi nagrobnega napisa besede: Tempi passati, che Nanna mostrava! — Gospod urednik! En prav prisrčen „i-a-i-a-i-a“!

— Z Gorenjskega se nam piše: Zadanes Vam kratko poročamo, da se je nekje pri nas pred par dnevi zgodilo zločinstvo zoper religioznost katoliških vernikov. Velik praznik je bil in ljudstvo bi se bilo rado vdeležilo svete maše. To pa se je na strogo povelje župnikovo brez vsakega vzroka siloma zabranilo, ter so se čakajočim vernikom vrata zaprla. Neko staro ženico, ki se je srečno ukradla v cerkev, je mežnar siloma in surovo izpehal iz cerkve. K maši je smelo kakih osem oseb, sicer je bila cerkev prazna. Kristus je učil: „Pridite k meni vsi . . .“ To je tudi mežnar, priprosti mož uvidel ter naposled odpril vrata in dejal: „Če sem prav ob službo, Vam bom odpril“. Večinoma so se bili mej tem ljudje razšli, kolneč in ogorčeni, da ne smejo v svoji cerkvi spolniti na velik praznik svoje najsvetješje verske dolžnosti. Bodemo videli ali dobe odvezo, ker niso bili ta praznik pri maši! Nekaj ljudi pa je šlo potem v cerkev in molili so, da bi Bog zopet razsvetil župniku od slepe strasti in gospodstva občinstva. Mašo opravljajoči duhovnik ni o tem ničesar vedel ter potem izjavil, da mu nikakor ni neljubo, ako se verniki vdeležijo njegove maše. Vso odgovornost pa je izrečeno prevzel nase župnik, torej tudi to, da je mežnar suval staro ženico, in tudi to, ako bi bili ogorčeni ljudje vložili cerkvena vrata. To je goli fakt! Na Bonaventuro se ne bomo obračali, ker bi bilo brezuspešno, pač pa prosimo posvetna oblastva, da naj se zanimajo za ta slučaj, sicer bode ljudstvo, ki se samo ne more braniti pred temi srednjeviškimi trinogi, zares nad vsem obupalo in podivljalo.

— Ta preklicani ples. Pohajkovanec po deželi nam piše: Potupoč na praznik dne 15. t. m. iz Tržiča paš na postajo Podnart, naletim v vasi Zverče na prizor, da je petorico godcev ob asistenci oroznika jako marljivo godlo, navzoči kmetski fantje in brhka dekleta so se pa prav urno suvali ob zvokih poskočnih koračnic, toda ne v gostilni, nego zunaj na cesti pred hišo. Radoveden, zakaj da se v gostilni ne pleše ter da je poleg tudi žan-

darm, stopim v gostilno. Tu se mi je povедalo, da je v bližnji vasi Kovor, kjer je župnija, danes cerkveno blagoslovjenje. Po starodavni navadi se je ta dan povsed tudi smelo plesati. Toda župnik Lovrenc Krištof ni letos zamudil prilike in je v svoji domišljivi vsemogočnosti vplival na klečplazega očko župana Janeza Golmajerja, kateri je ob enem tudi cerkveni ključar, da se letos pri domačem cerkevem blagoslovjenji prepove vsakoršen ples in godba. Gotovo se bojita, da ne bi se prijetil tak slučaj kakor v bližnji Kropi, kjer je pri plesu neka devica iz Marijine družbe zgubila »krancel« ter ga druzega dne s solzami v očeh zahtevala nazaj od dotičnega tatu, baje da ga je ukradel, kar je pa pozneje sudišče dokazalo, da je devica v tatvino »krancelna« sama privolila. Povedalo se mi je, da se v fari Kovor kaj tacega ni bat. Pač pa se je reklo: fantje in dekleta nikakor nečemo tako plesati, kakor godeta župnik Krištof in naš župan, kateri se župniku v vseh rečeh klanja do tal. Mi hočemo plesati tako kakor nam godejo godci, koje smo si nalašč najeli, samo da fajmoštru in županu pokažemo, da nimamo pred njima takega strahu, kakor si onadva od nas mogoče mislita. Zakaj, če moramo ves teden težko delati, v tem, ko fajmošter dobro je, piše, gleda le na to, da si še več premoženja, katerega ne potrebuje skupaj spravi, zakaj ne bi smeli mi enkrat v nedeljo ali praznik veseli biti ter malo poskočiti. Sprevidel sem, da se tudi mej tamošnjim ljudstvom že svita. Ljudstvo uvideva, da mu posamezni duhovni še celo čisto nedolžnega plesa ne privoščijo, kakor je to storil župnik kovorški Lovrenc Krištof s pomočjo kovorškega župana Janeza Golmajerja.

Pozor, slovenski trgovci! Iz Trsta potuje po Notranjskem neki potovalec z manufakturo, ki zastopa tvrdko Mocher ter obiskuje tudi konsumna društva. Narodni trgovci! Ko pride k vam blago ponujat, pošljite ga vsi v konsumna društva.

Cistercijenci v Zatičini. Piše se nam: V dopisu „Slovencu v pomislek“ sem pisal, da obsegata sedanje nemško posestvo v Zatičini kacih 100 oralov. To ni res. Obsegata jih par sto. Le hoste, lepe, stare hoste je več, kakor 100 oralov. Pri Muljavi je krasna hrastova hosta. Dotični bivši minister je Cistercijencem prodal to zatiško veleposestvo za tako majhen denar, da pravijo tamošnji kmetje, da bo samo hosta plačala celo kupnino. Hosto pri Muljavi zdaj menihi sekajo, da dobijo kaj drobiža. Na Nemškem gleda država, da dobi hoste v svoje roke. Z vso skrbjo jih varuje, ker ve, da so velikega narodnogospodarskega pomena. Pri nas pravijo naši poljedelski grofje, da hočejo za kmata skrbeti. Kmet nima dosti hoste, vrh tega je naša zemlja kraška, a vzliz temu se dajo krasne hoste — menihom in še pod ceno! Pomislili to-le: Polje bi dalo nekaj kmetov, občina bi, če bi bila ona kupila vse to posestvo, imela lepo zalogo v krasnih hostah. Zatiški samostan pa bi se lahko porabil koristno, za urade, šole itd. Za kmata skrbeti se to pravi! Ali je naš kmet te mnihe zopet nazaj poklical?

K. S.

Izvrsten recept zoper anarhisto priporoča tržaški „Novi List“. Škoda, da prinaša samo vsak teden jedenkrat svojo modrost na semenj. Ta klerikalni list priporoča postavodajalcem, naj obnovi španško inkvizicijo, in pravi, da bi bilo anarhisti žive dreti in polagoma žgati. To je ideja! Sicer se nahajajo tod in tam še neke prisme, ki sanjarijo nekaj o humaniteti, ali njihovi nazori so antikviri. Pozabljeni bodo kmalu popolnoma in na njihovo mesto stopijo strogo katoliška načela, ki jih oznanja „Novi List“. Kadar zmagovalci vere, ljubezni in bratoljubja, gorele bodo zopet grmada in vrnili se bodo zlati časi španske inkvizicije, ko bodo anarhisti žive drli in polagoma žgali!

Križev pot dveh Dornberžanov. „Soča“ poroča, da radi batujskih dogodkov sta bila dva Dornberžana, Mozetič in Pelicon že dvakrat od goriške sodnije obsojena radi izsilovanja na 4 meseca ječe. Dvakrat je najvišja sodnija na Dunaju to razsodbo razveljavila in naposlед odstopila vso stvar deželnih sodnij v Trstu. Te dni sta sedela ta dva Dornberžana v petič pred sodnijo. Tržaška sodnija je sodila drugače, kakor goriška. Sodila je Dornberžana nekrivima hudoletva izsilovanja, obsodila pa po § 305. na

3 odnosno 4 tedne zapora. češ, da sta šunta k dejancem, ki so po zakonu kaznjiva. Kolikor nam znano, je odvral Mozetič, ki je bil hudo pijan, na komisarja Prinčiča poziv: naj gre proč — „Lahi naj grejo proč!“ Kar se Pelicona tiče, ni bilo drugo dokazano, kakor to, da je proti komisarju Prinčiču rekel: „Jaz sem prisegel za presvetlega cesarja, zanj sem pripravljen dati kri! Žal nam je, da je laška kri našo cesarico ubila“. Radi teh izjav sta Dornberžana obsojena z motivacijo, da tiči v teh besedah šuntanje in kaznjivo dejanje! Nauke naj si iz te sodbe vsakdo sam izvaja. Le toliko rečemo, da je boljše držati jezik za zobmi ter hraniti svoj patriotizem za boljše dobe!! Dr. Stanič je takoj zglasil pritožbo ničnosti tudi proti tej obsojni, in tako pride ta zadeva žalostnega spomina v tretjič pred kasacijski dvor — upamo zadnjici.

„Vespuliano“. Kje je ta kraj? E, nekje v Brdih na Goriškem je, Vipolže, slovenske Vipolže, se imenujejo kar nakrat Vespoliano. Krstil jih je tako c. kr. davčni urad v Gorici. Ni zadosti, da nam Italijani pačijo naša lepa krajevna imena ter nadavajo našim čisto slovenskim krajem laške spake, sedaj se dvigajo tudi c. kr. služabniki, ki pačijo imena naših krajev. Proti takemu počenjanju protestujemo kar najodločnejše ter zahtevamo, da se kaj takega v pridodne več ne dopusti.

S Kala pri Št. Petru na Krasu se nam piše: Nesreča nikdar ne miruje; zadela je našo vas s tem, da je dne 14. t. m. strašanski požar uničil 11 posestnikom popolnoma vsa njih poslopja, že spravljene poljske pridelke, kmetijsko orodje, hišno opravo, pet prasičev, jedno goved in nekaterim tudi obleko. Škoda se ceni nad 30 000 kron, zavarovalna svota pa znaša le 7000 kron. Da se pa vkljub strašanskemu viharju ni zgodila še večja nesreča, zato gre v prvi vrsti iskrena zahvala gospodom uradnikom iz Št. Petra, to je gosp. kolodvorskemu načelniku Šusteršiču, g. poštnemu oskrbniku Karižu, g. vratarju Novaku, gg. železniškima mojstrama tržaške in reške železnice Vadnjalu in Spagliu, kateri so s svojo lastno brižgalno pravočasno na lice mesta prihiteli ter z vso marljivostjo delali tako, da so se v istini izkazali, da so pripravljeni za rešitev nesrečnega siromaka žrtvovati vse svoje telesne moći. Iskreno hvalo izrekamo tudi hvalevredni Šentpeterski požarni brambi in nje gospodom voditeljem in ces. kr. gorožnikom v Št. Petru, kateri so tudi s svojo lastno brižgalno prihiteli še pravočasno na pomoč ter delovali z največjo požrtvovljnostjo. Posebno nam ni pozabiti na našega gospoda župnika, kateri je tudi takoj prihitel na lice nesreče ter z vso marljivostjo tekal od pogorišča do pogorišča, sam deloval, ljudstvo vodil in ga navduševal na delo. Isto tako deloval je tudi njega kapelan g. Abram. Hvala jima za njiju trud kakor tudi vsem drugim.

Merjevci na Triglavu. Dne 16. t. m. pričel je c. kr. evidenčni geometri iz Radovljice meriti v Triglavskem pogorju. Leta 1895. kupilo je „Slov. plan. društvo“ od občine celo Kredarico, napravilo pogodbo in v zemljiški knjigi kupljeni svet prepisalo na svoje ime. Nato je zemljemerec sverzmeril in parcelo vrisal v katastralno mapo, in vse je bilo v redu. Nakrat pa se začuje glas, da dotični geometri baje ni prav meril, da „Slov. plan. društvo“ od občine prodani svet ni bil njen, marveč deloma lastverskega fonda, z eno besedo zmota se je zgodila v škodo „Slov. plan. društva“. Treba je še enkrat meriti. Na Kredarici je tedaj novi geometri „Slov. plan. društvo“, kateremu je pa zelo na tem ležeče, da si Kredarico ohrani, pridobilo je gospoda nadzirnega Fr. Žužeka in dr. Tominšeka, katera zastopata društvo pri tem delu. Razunega je triglavski župnik, gospod Aljaž, potem zastopnik občine Dovje, zastopnik verskega fonda in pet domačinov na Kredarici. Merjenje, zaslisanje in protokoliranje bo trajalo menda do 20. t. m. To bo pač precej veljalo in „Slov. plan. društvo“ bi pač zastokalo, ko bi moral večji del teh stroškov trpeti, kakor je bilo prvotno določeno, toda s tem ni bilo zadovoljno in sedaj se bo to izvršilo brez stroškov za društvo.

Pevska društvo „Nabrežina“ v Nabrežini priredi dne 8. in 9. septembra slavnost razvitija društvene zastave. Do danes so sledča društva prijavila svojo udeležbo: Pevska društvo „Hajdrik“ s Prosek.

korporativno z zastavo, poje „Pastir“ od G. Juvanca; „Delavsko podporno društvo“ iz Trsta, korporativno z zastavo; Pevska društvo „Skala“ iz Sv. Križa, korporativno, poje „Šumski čar“, Iv. pl. Zajec. Pevska društvo „Danica“ s Kontovelja, korporativno, poje „Slovenska deklica“, od A. Lebana (mešani zbor). Pevska društvo „Slava“ pri Sv. Magdaleni, deputacija z zastavo. Pevska društvo „Slavec“ iz Ljubljane, korporativno z zastavo. Pevska društvo „Adrija“ iz Barkovelj, korporativno z zastavo, poje Hajdrihovo „Hercegovska“. Pevska društvo „Lipa“ z Bazovice, po deputaciji. Društvo opozarja še jedenkrat vsa bratska društva, katera se niso še prijavila, naj tekomp jednega tedna naznanijo svoj prihod slavnostnemu odboru, da se potem lahko sestavi program.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Tržič in okolico priredi v proslavo 70letnice Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. v nedeljo 19. t. m. popoludne veselico v gostilni g. L. Aljančiča na Biestrici pri Tržiču, s sodelovanjem „Slovenskega bralnega društva in izobraževalnega društva sv. Jožefa“, na korist slovenskemu otroškemu vrtcu v Tržiču.

Potres. Iz Št. Jerneja se nam piše: Danes, 17. avgusta, ob 4. uri 52 min. zjutraj smo tu čutili tri sekunde trajajoče potresno gibanje od juga proti severu.

Čitalnica v Slovenski Bistrici priredi s sodelovanjem slovenje-bistrškega pevskega in tamburaškega društva in celjske narodne godbe v nedeljo dne 26. avgusta t. l. popoludne ob 4. uri Slomšekovo slavnost.

V Starem trgu pri Ložu proslave cesarjevo 70letnico na posebno slavnosten način. Gasilno društvo priredi namreč, kakor smo že poročali, dne 19. t. m. slavnost. Pri tej bo sviralo 20 mož c. kr. bosanske vojaške godbe. Za tombolo so določeni lepi dobitki. Opozarjam zlasti sosedna gasilna društva, kakor sploh vse sosedne na to slavnost.

Prostovoljno gasilno društvo na Razdrtem priredi dne 26. avgusta v prostorih g. F. Kavčiča veselico s tombolo in plesom. Začetek ob 5. uri popoldne. Pri veselicu in pri plesu bo svirala postojinska godba, peli pa bodo pevci gasilci. Čisti dohodek je namenjen za poravnavo društvenega dolga. Vstopnina za osebo 40 vin. tablice za tombolo po 80 vin.

Poskušen samomor. Učitelj gosp. Peter Luvin s Sežanščine se je hotel v torek usmrtili. Prerezal si je žile ter zadal veliko ureznilo na vratu. Nesrečnik je star 39 let ter bolan že dlje časa. Brez dvoma ga je pripravil do tega koraka zdovljiv hip v melanholiji. Prenesli so ga v bolnišnico v Gorici. Ureznine niso baš nevarne življenu.

Umor v kaznilnici. Predvčerajšnjim je v kaznilnici v Kopru na 21 let obsojeni kaznjenc Iv. Tomasich iz Villanova pri Poreču napadel in na grozovit način umoril kaznjence Girolama Terzolla iz Buja.

Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo ima jutri, ob 7. uri zjutraj, povodom sedemdesetletnice cesarjeve tiho maša v stolni cerkvi. Gasilno društvo je namevalo s prva slaviti ta dan s tem, da bi se bila priredila včerajšnji večer serenada, na to pa podoknica pri deželnem predsedniku, v nedeljo pa bi bila slavnostna maša in slavnostni koncert, toda dobiti ni bilo mogoče nobene godbe. Tu se pač vidi, kako živo pogrešamo v našem mestu civilne godbe!

Društvena veselica. Ljubljanski voj. veteranski kor ima povodom cesarjeve sedemdesetletnice jutri na vrtu gostilne pri „Novem svetu“ veselico za člane in priatelje društva. Pri istej sodeluje tamburaški klub „Zvezda“. Začetek ob petih popoldne. Vstop prost. Gostje dobrodošli.

Električna železnica v Ljubljani. Zgradba te železnice se je vsled raznih okolnosti tako zavlekla, da so ljudje že začeli dvomiti, če jo sploh kdaj dobimo. Zdaj pa se naposled vendar začne z delom. Inženjerji firme Siemens & Halske, ki imajo zgradbo voditi, so prišli včeraj v Ljubljano in začeli danes s potrebnimi pripravami za zgradbo. Relsi so že gotovi in se priprlejo v kratkem v Ljubljano.

Ustanovitev civilne godbe. Kakor čujemo, množi se število podpornih članov od dne do dne. S šolo prične se, če smo prav poučeni, že sredi septembra, na kar

bo godba — začetka baje 36 mož močna — pričela s primernim programom nastopati, s čimur bo kričecemu pomanjkanju godbe v Ljubljani vsaj deloma pomagano.

Izlet v Vintgar, kateri je dne 9. t. m. zaradi neugodnega vremena izostal, napravi tokajšnja zadružna gostilničarjev in kavarnarjev prihodnji četrtek, dne 23. avgusta t. l. zjutrajnem gojenjskim vlakom.

Stavbena kronika. Zadnje tri tedne je bilo vreme za razna zunanja dela ugodno, z bog tega so ista povsed napredovala. V Gradišču se ometava in snaži Stubenbergova ubožnica; v Bohoričevih ulicah je jubilejska ubožnica dograjena in pokrita, po osušenju pa se začne ometavati in snažiti. Na Resljevi cesti je dvonadstropna hiša krojača A. Reisnerja dograjena in pokrita, istotako dvonadstropna hiša pekovskega društva v Komenskega ulicah. Deželni dvorec je dograjen do tretjega nadstropja, justična palača do druzega, jetnišnice pa že do vrha. Pod streho je dalje že Supančičeva vila v Levstikovih ulicah. V Kopitarjevih ulicah se pri Iv. Škerjančevi hiši in na Mirji pri J. Jakopičevem skladišču izvršujejo še rekonstrukcijska dela; ista pričela so se tudi pri franciškanskem farovžu. Zgradbi Palusove hiše in dekliske šole na Sv. Jakoba trgu ste izvršeni do višine družega nadstropja. Hiša št. 5 v Šelenburgovi ulici se od zunaj snaži. Na vrtu „Narodnega doma“ se gradi stekleni salon, ki bo do sreda septembra t. l. dograjen. Delavcev še primanjkuje.

Mestni rešilni voz. Mestni magistrat ljubljanski določil je pred kratkim tarif za uporabo mestnega rešilnega voza ter sploh za posredovanje rešilne postaje pri nezgodah. Največkrat se prevažajo bolniki s kolodvorov v tukajšnje bolniške zavode, iz bolnice nazaj ali pa v hiralnico in iz mesta v bolnico. Za vsako tako vožnjo plačati je po 2 kroni, če se voz ne zamudi več kakor jedno uro. Za vsako nadaljnjo polovico ure plača se po 1 krono. Za vsako posredovanje rešilne postaje z zdravniško pomočjo vred, če obstoji ista le v ordinaciji ali pa priprasti manuelni pomoči, plačati je 4 krone; če je pa treba kake obvezne, operacije ali inštrumentalne pomoči pa 6 kron.

Glas iz občinstva. Piše se nam: Zgradba jubilejskega mostu je otežkočila promet in je čisto naravno, da se čujejo različne želje, kako bi se promet olajšal. Glavni promet gre poleg Levstikove lekarne. Vse, kar gre na Resljevo cesto, na Šentpertersko predmestje, v Vodmat itd., gre mimo Levstikove lekarne. Tam se ljudi kar tako in je zato nujno potrebno, da se tam napravi svetilka, da ne bodo ljudje hodili v popolni temi.

Hradeckega most. Železna konstrukcija Hradeckega mostu v Ljubljani se bode letos znova prepleskala ter bode ta most zadobil zopet čedno lice.

Samomor. Danes opoldne se je na Sv. Petra nasipu, na stranišču Vračkotove gostilne ustrelil Ignacij Krek, brat državnega poslance dr. Janeza Evangelista Kreka. Samomorilec je prišel že zjutraj okrog 8. ure v Vračkotovo gostilno in ves popoldne pisal nekaka pisma. Vedel se je popolnoma normalno, tako da nikomur izmed domačih ljudi ni prišlo na misel, da ima kake posebne namene. Ko se je iz stranišča začul strel, hiteli so domači ljudje gledati, kaj da je, in našli Kreka mrtevga. Ustrelil se je z revolverjem in se zadel v srce tako dobro, da je bil takoj mrtev. Samomorilec, ki je bil kach 27 let star, je zapustil več pisem, iz katerih izhaja, da si je iz nesrečne ljubezni končal življeno.

Škofov kozolec v nevarnosti. Sinoči so mislili ljudje v Vodmatu, da gori škofov kozolec. Ko sta prihitela k ognju dva stražnika in tudi dva moža požarne brambe, so se prepričali, da gori kup oblanja, katero je nanesel neki v obližju stanujoč mizar in ga začgal. Ker je bil ogenj tako blizu kozolca, da bi se bil ta res lahko užgal, se bode dotičnik moral zagovarjati pred sodiščem.

C. kr. deželni plačilni urad v Ljubljani — na cesarja Josipa trgu — bo dne 23., 24. in 25. avgusta 1900 zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov strankam zaprt.

Tat Franc Zupanc oddan je bil včeraj iz dež. bolnice na Žabjak.

Novomeška godba igra dan

— Izgubila je včeraj Marija Zajc
20 K.
— Našla je včeraj neka tujka zlat
prstan.

* Irredentovska demonstracija na Reki. Na Reki so v tamošnjem gledališču vprizorili opereto »I Bersagliere del 48«. Pevka Tani je prišla na oder z italijansko trobojnico in irredentovci so ji demonstrativno ploskali. Prisotni kapitan parnika »Dalmacija«, Derenčin pa je vstal ter začel žvižgati. Nastal je velik škandal. Redarji so morali delati mir ter odvesti kapitana, kajti irredentovci so ga hoteli pretepati! D. je plačal 10 gld!

* Prevelika pobožnost škoduje. Družina Burhalle v Polommenu, okraj Sensburg, je izgubila vse svoje premoženje radi prevelike pobožnosti. V nedeljo je namreč udarila strela v skedenj in nastal je požar. V cerkvi so peli — tako poroča »Ortelsberger Kreisblatt« — sveto pesem, a dopeti so jo hoteli do konca, predno gredó gasit. In res dopeli so vso, a med tem se je razširil požar že tako, da je zgorelo vse, poslopje, konj, dve kravi, več ovac in prešič.

* Ker ni imela otrok, je morala neka kmetica v Westfalen mnogo pretrpeti. Dasi je bila omožena že 17 let in dasi je mož sila hrepnel po potomcu, vendar ni imela sreče, da bi vsaj enkrat postala mati. Ker pa jo je zategadelj mož zaničeval ter se ji izneverjal, je sklenila 42letnega kmetica, da si pridobi soprogovo ljubezen na zvit način. Najprej je dejala možu, da postane kmalu oče. Nato ga je poslala na potovanje, sama pa se je peljala v Kolonijo ter tam v najdenišču vzela 18 dni starega dečka. Nato se je vrnila domov ter se z otrokom vlegla v postelj. Kmalu se je vrnil tudi soprog, ki je bil »svojega« sinčka prav blazno vesel. Napravili so krst in veliko pojedino ter se veselili srečnega dogodka. Moževi sorodniki pa so dognali vso sleparijo. Iz zavisti, da izgube velik del dedčine po možu, so razkrili vso ženino laž ter jo ovdili sodišču. Otrok je bil dvakrat krščen in zapisan v knjige kot pravi otrok kmeta. Zato je bila žena zaprta teden dni.

* Zločinska stava. V Parizu je bila pri umetniškem mizarju Robertu Lelargu zbrana družba prijateljev. Pili so in se šalili, dokler niso bili vsi vinjeni. 23letni Lelarge se je delal posebno pogumnega in naenkrat si je izmislił, da stavi z vskomur, da bode ustrelili skozi okno na prvega človeka, ki pojde mimo. Pijani prijatelji so mislili, da se šali in stavili so. Lelarge pa je vzel revolver in ustrelil skozi okno 18letnega barvarja Berangerja in na nekega Giella. Oba sta bila mrtva. Prijatelji so sedaj vzeli blaznemu mizarju revolver, policija pa ga je zaprla.

Telefonska in brzjavna poročila.

Radovljica 18. avgusta. Predvečer rojstnega dne cesarjevega praznoval se je v našem mestu prav slovesno. Mestna godba, pomnožena z vojaškimi bobnarji in trobentači je napravila serenado. Vse je bilo praznično razsvetljeno. Streljalo se je iz topičev. Danes je bila vojaška maša na Produ ob Savskem mostu v lancovski občini, katere so se vdeležili tukajšnji dostojanstveniki in vse vojaštvo podoveljstvom gosp. polkovnika Emmerta in podpolkovnika g. Lavriča, ki je nastanjeno v Radovljici, v Leskah, v Novi vasi in v Zapužah. Po vojaški maši je bila v mestni cerkvi maša za mestno prebivalstvo. Vse mesto je v zastavah.

Dunaj 18. avgusta. Sinočna razsvetljava v proslavo cesarjeve 70 letnice je bila sijajna. Z vseh strani dohajo poročila, da se je cesarjev jubilej v vseh deželah slovesno obhaja.

Rim 18. avgusta. Bresciju se je že lostavila obtožnica. Ker Bresci ni sam zvolil zagovornika, mu ga določi solišče. Milanski odvetniki so vsi prosili, naj se jih oprosti.

Pariz 18. avgusta. »La Republique« javlja, da rusko poslošanstvo radno dementuje vest, da pride car v ariz.

Dunaj 18. avgusta. Zapovednik dije „Marija Terezija“ je dobil od strijskega zapovednika v Pekinu, dr.

Rosthorna pismo, v katerem je povedano, da je kapitana Thomana ubila granata. Navedena so tudi imena vseh padlih in ranjenih avstrijskih mornarjev. V Pekinu nahajajoče se avstrijsko vojaštvu se je utaborilo v poslopu francoskega poslanštva.

London 18. avgusta. O zavzetju Pekina se poroča, da je združena armada prišla v ponedeljek v Tongču, ki je 10 milj oddaljen od Pekina, in kjer je bila zbrana kitajska armada. Po jednournem boju so se Kitajci umaknili in se osem milj pred Pekinom zopet utaborili. Tu so jih prijeli konjeniki in jih prisili, da so se umaknili v Pekin. Armada je pritisnila za njimi in se vtaborila pred vzhodnim pekinskim zidom, v tem ko so Japonci šli koj v mesto in oprostili poslanike.

London 18. avgusta. Minolo noč je došlo iz Čifu uradno obvestilo, da je združena armada 15. t. m. zavzela Pekin.

London 18. avgusta. »Times« poroča iz Šanghaja, da je kitajski poslanik v Tokio sporočil Lihungčangu, da hoče japonska vlada ščititi cesaricovo vodo in cesarja, ako se združenim velesilam izroči vsi širje provzročitelji kitajske revolucije, v prvi vrsti princ Tuan.

London 18. avgusta. Razni listi poročajo, da je Lihungčang pooblaščen, začeti z Rusijo mirovna pogajanja, aka dobi prej zagotovilo, da Rusija ne misli Mandžurske anektirati.

Washington 18. avgusta. Ameriški admiral javlja v Taku, da je dobil 17. t. m. obvestilo, da je združena armada dne 15. prišla v Pekin in osvojila poslanike.

Washington 18. avgusta. Ameriški konzul v Cifu poroča, da je japonski admiral dobil poročilo, da združena armada dne 15. t. m. od vzhoda in po kratkem boju zavzela Pekin. Japonci so še tisti večer odšli v mesto in obstopili poslanštva. V tem boju so Japonci izgubili 100 mož, Kitajci nad 300 mož.

Darila.

Upravnosti našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlji, v proslavo sedemdesetletnega rojstnega dne Njih Veličanstva presvitlega cesarja 10 K in odkup gospoda Antona Hrašovca, kolarja v Črnomlji, od kazni radi razdaljenja časti 6 K. — Gospod profesor Andrej Jurtele v Stavropolju v Kavkazu 20 K. — Gospod Fran Drenik v Ljubljani po gospod Avgusto Švajgerju pri svatvi gosp. Mayerja dne 16. t. m. na brane 3 K. — Skupaj 39 K. — Živelji darovalci in nabiralcji ter njih posnemovalci!

Za učiteljski konvikt: Gospod Fran Drenik v Ljubljani po gospodu Avgusto Švajgerju pri svatvi gosp. Mayerja dne 16. t. m. na brane 3 K. — Sveto smo izročili blagajniku g. Dimniku, ki s tem hvaležno potrjuje prejem.

Fotografski aparati za dilettante. Priporočamo vsem, ki se zanimajo za fotografijo, ta zanimajoč šport, ki se ga vsakdo lahko nauči, od 1. 1854. obstoječo specialno hišo fotografskih potrebščin firme A. MOLL, c. in kr. dvorni dobavitelj, DUNAJ, Tuchlauben 9, ter da pregledajo njen ilustrovani cenik, ki se na željo pošilja brezplačno.

a (11-14)

Ker je Kosmin ustna voda reellen in dokazano dobro učinkujoč izdelek, vžira najviše zaupanje omikanega občinstva vseh dežel. Steklenica za 1 gld. služi dolgo časa.

Glavna zalogu: Anton Krisper v Ljubljani.

5 (1212-1)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. avgusta: Antonija Mirt, delavčeva hči, 2½, mes. Jenkove ulice št. 9, črevesni katar.

Dne 15. avgusta: Valentina Frese, paznikova hči, 1½, leta, Dunajska cesta št. 45, vnetje soplil.

Dne 16. avgusta: Josip Andlovček, pleksarjev sin, 5 mes., Tržaška cesta št. 56, črevesni katar.

V deželnini bolnic:

Dne 10. avgusta: Fran Jakše, gostač, 59 let, vsled raka.

Dne 11. avgusta: Jurij Arko, sodar, 67 let, vsled raka.

Dne 12. avgusta: Jera Ključevšek, dninarica, 68 let, srčna hiba.

Dne 13. avgusta: Martin Kos, gostač, 70 let, pljučnica. — Josip Kunc, gojzar, 65, let, prisad.

Dne 14. avgusta: Anton Arnež, žrebjarjev sin, 2 leti, jetika. — Jakob Založnik, delavec, 20 let, jetika.

Dne 15. avgusta: Liza Kopač, delavka, 63 let,

V otroški bolnici:

Dne 12. avgusta: Štefan Žele, mizarjev sin, 3 leta, jetika in dušljivi kašelj.

Stajerski ROHICE v KISELJAK Žempel Styria-vrelo

CJELOM SVETU GLASOVITO
okrepjujuče piće. Nenadkrijena voda za ljepek

Glavna zalogu za Kranjsko:

MIHAEL KASTNER

v Ljubljani. (573-44)

Boljše dekle

k otrokom, ki zna nekoliko šivati in pomagati pri drugem hišnem delu, se sprejme. Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“

Café-Restaurant Švicarija.

V nedeljo, 19. avgusta 1900

KONCERT

štajerske pevske družbe (1659)

Ruderer iz Gradca.

3 dame in 1 gospod.

Začetek ob 4. uri. Vstopnina prosta.

V slučaju neugodnega vremena bode koncert
v hotelu Štrukelj v Kolodvorskih ulicah.

Stenografinja

želi vstopiti v odvetniško ali notarsko pisarno. Gre tudi na deželo.

Ponudbe pod: „J. B. št. 24 poste
poste restante Ljubljana“. (1660-1)

Prodajalnica

s stanovanjem in delavnico v Židovski ulici št. 6 se takoj ali pa za 1. november t. l. odda. (1616-3)

Pismene ponudbe sprejme g. Franc Jonke, sekvester, Kongresni trg št. 15.

Brivnica

brez konkurenco z meščansko eksistenco v nekem trgu na Štajerskem, kjer najde Slovenec ali Hrvat še posebno lep zaslužek kot tolmač pri sodišču, se **prodaja** takoj za **150 goldinarjev**.

Povpraša naj se pri upravnštvu „Slovenskega Naroda“. (1665-1)

Ženitna ponudba.

Prijeten vdovec, obrtnik in hišni posestnik v tako zdravem kraju Spodnje Štajerske, kateri ni pijnosti in igranju podvržen, in tako varčen in delaven, išče si ženo v starosti od 35-50 let, katera je uže po svetu kaj poskusila, in vč, kako se obrtnikom godi, da ne bi bila potem nezadovoljna, in katera si starejšega moža želi. Dote, katera se da zasigurati, se želi. Na osebno lepoto se ne gleda, pač pa na dobro srce in moralično obnašanje. Dopisi pod naslovom: „Obrtnik“ 50, poste restante St. Martin na Paki pri Celju. Štajersko. (1664-1)

Holandsko-ameriška proga Rotterdam-New-York.

Prihodnje odplutbe:
23. avgusta Maasdam 12.30 popoldne.
30. avgusta Potsdam 4.00 popoldne.

6. sept. Statendam 11.00 dopoldne.

13. sept. Spaardam 4.00 popoldne.

Novi parniki na 2 vijaka.

Rotterdam 8302 ton, Statendam 10.320 ton, Potsdam 12.500 ton. (1291-8)

Cene v prvi kajiti od 360 K naprej iz prista-

drugi kajiti od 216 K nišča

III. razred 185 K 40 h z Dunajem.

Pisarne na Dunaji: Za kajite: I., Kolowratring 10;

za III. razred: IV., Weyringergasse 7 A.

Avt. podružnice v Brnu, Inomostu in Trstu.

Rodoljubi pozor!

Narodno-gospodarsko društvo v Staremtrgu pri Ložu ustanovilo je

prvo parno mlekarno in sirarno

po najnovojšem sistemu in z najboljšimi stroji ter priporoča vsakovrstne mlečne izdelke, kakor sir, zlasti surove maslo po najnižjih cenah in v najboljšej kakovosti.

Rednim odjemalcem in odjemalkam večjih množin cena po dogovoru.

Torej, rodoljubi, podpirajte prvo parno zadružno slovensko podjetje.

Za načelstvo:

Franjo Petsche, ravnatelj.

(1179-10)

Krepkega in dobrega dečka

vsprejem takoj v mizarsko učenje.

Učenec naj bo star 14 ali 15 let.

(1663)

Anton Kovačič
mizarski mojster, Tržič.

Mesečna soba s posebnim uhodom odda se takoj.

Kje? pove iz prijanosti trgovina na
Sv. Jakoba trgu št. 5. (1627-3)

Stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kabineta, sobe za služnice, kuhinjo, kletjo itd. se za 1. november t. l. odda.

Več se pozve pri hišnem gospodarju
v Slomšek-ovih (Parnih) ulicah štev. 12,
II. nadstropje. (1629-3)

Hrvat

kristijan, samostojen, rutiniran trgovec, knjigovodstva zmožen, želi pri industrijskih podjetjih službe kot vodja, upravitelj, blagajnik ali depoziter. (1666-1)

Naslov v upravnosti "Slov. Naroda".

Opeka vseh vrst!

Dovoljujem si slavnemu občinstvu naznani, da sem v svojo

opekarne

ovedel delovanje

s parno silo

in da izdelujem vsakovrstno
opeko za stavbe,
zarezno opeko (Strangfälzzeig),
stisnjeno strešno opeko (Dach-
presszeig) itd. itd.

Za trdnost opeke zoper vremenske vplive
prevzemam **posebno jamstvo**.

Priporočuj svoje izdelke vsem gg. stavbenikom in drugemu občinstvu, zagotavljam **najhitrejšo postrežbo in tako nizke cene**.

Ludovik Herzmann

opekarna s parno silo.

(1234-11)

Graška trgovska akademija.

Javni, neposredno vis. učenemu ministrstvu podrejeni, državno podprtani učni zavod v vrsti višje srednje šole, katerega absolventi vživajo pravico, da vstopijo za jednoletne prostovoljce.

Dne 17. septembra t. l. se začne 38. šolsko leto. Vspremajo se absolventi spodnjih srednjih šol in meščanskih šol. L. 1900. v prvi letnik vstopiši lahko absolvirajo zavod v **treh letih**. **Pripravljalni razred** se vzdržuje posebej za manj v sposobljene prisilice za vsprem. Ker se bodo vse trgovske akademije polagoma razširile na štiri letnike, je pripravljalni razred 1900/1901 tako urejen, da je jednak bodočemu prvemu razredu in omogočuje neposredni prestop v drugi letnik stičirazredne šole.

Zavodom je združen **jednoletni abiturijentski tečaj** (začetek 1. oktobra) za absolvente višjih srednjih šol, ki se hotel posvetiti trgovskim ali industrijskim podjetjem, ali hotel kot velikošolci (juristi) svoje vedenosti razširiti času primerno.

Tudi se vzdržujejo proti **polulletni tečaji** za gospode in posebej za dame.

Prospekti razpošilja in daljna pojasnila, tudi zaradi oskrbljenja učencev, daje **ravnateljska pisarna v Gradeu**, Kaiserfeldgasse 25.

(1437-5)

Ravnatelj: **J. Berger**.

Na prodaj ali v najem se da:

1.) **hiša št. 58. na Igu**, z novo pekovsko pečjo in prodajalno, povsem vredna za izvrševanje pekovske obrti, z lepim hlevom in svinjakom, skedenjem in dr.

2.) **hiša št. 125. na Igu**, stoječa na trgu blizu župne cerkve, posebno prikladna za izvrševanje krčmarske obrti, s 3 lepimi prostornimi sobami.

Obe hiši sta v najboljšem stavbenem stanju.

Na prodaj je dalje **več oralov njiv, travnikov in gozdov** ležečih v **Iški občini**, ki se k zgornjima hišama morejo prikupiti. Kupnina se more plačati v manjših obrokih.

Kupci, ki si žele ogledati hiši, naj se oglase pri g. **Al. Minattiju**, trgovcu na **Igu**, kateri hrani v to svrhu hišne ključe.

Natančna pojasnila o pogojih daje **pisarna dr. Mat. Hudnika, odvetnika v Ljubljani**.

(1636-2)

Založena 1847.

Založena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

v Ljubljani

33

Zalog in pisarna.

Turjaški trg št. 7

iporoca po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

Tovarna s stroji:

Trnovski pristan št. 8-10

iporoca po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

Kufekjejeva moka za otroke

od avstro-ogrskih, nemških itd. avtoritet priporočena
najbolja in najcenejša hrana za zdrave in na crevih bolne otroke.
Dobiva se v lekarnah, droguerijah ter v tovarni R. KUFKE DUNAJ VI/

ki je dovršil eno ali dve srednji šoli, sprejme se takoj v trgovino s špecerijskim in nimerškim blagom pri (1652-2)

Albinu Rant v Kranji.

Uradno dovoljena (1658)

posredovalnica stanovanj in služeb

G-FILOX

Gospodske ulice št. 6

je nujno:

več boljših in navadnih hišnj, kuharic, pestunj, žensk k otrokom za Ljubljano in drugod, župnijsko kuharico za Istro, gospodinjo k posavnemu gospodu in na graščino, nosilca jedil in kuhinjskega dečka za tukaj, služkinjo, jako dobra plača za Ljubljano, več navadnih natakaric, in takih na račun, nekaj kočijačev in konjskih hlapcev.

Natančneje v pisarni.

„GLANZINE“

zakonito varovano pod št. 9386 in št. 9723

daje (1362-6)

najlepše likano perilo.

Z jedno tablico „Glanzine“ za 10 vin. v $\frac{1}{2}$ litra tople vode razpuščeno se lika brez vsakega drugega dodatka absolutno gotovo: 6 vrhnih srajc, 12 manšet in 12 ovratnikov, da so

tako lepi, kakor novi!

V tablicah po 10 vin. na prodaj v večini špecerijskih in drogerijskih trgovin in v prodajalnah mila.

Jedini izdelovatelj:

Frie Schulz jun.
Heb (Eger) in Lipsko.

Proda se

dobro vpeljana **trgovina z mešanim blagom**, ki se nahaja v prav prijaznem mestu Spod. Štajerske. Dnevni promet 80-100 krov. Proda se tudi veliko vina, piva, premoga, špecerje, vse po ugodni ceni, da se lahko začne z malim premoženjem.

Naslov se izve pod „**sreča**“ pri upravnosti „Slov. Naroda“. (1579-2)

Od leta 1868 se

Bergerjevo medicinsko kotranovo milo

ki je izkušeno na klinikah in od mnogih praktičnih zdravnikov, ne le v Avstro-Ogrski, nego tudi v Nemčiji, Rusiji, balkanskih državah, Švicariji, itd. proti **poltnim boleznim**, zlasti proti

vsake vrste spuščajem

uporabljata z najboljim uspehom. Učinek Bergerjevega kotranovega mila kot higieničnega sredstva za odstranjanje luskine in v bradi, za olcenje in defekacijo polti je splošno priznan. Bergerjevo **kotranovo milo** ima v sebi **40 odstotkov lesnega kotranja** in se razlikuje histovno od vseh drugih mil, ki se nahajajo v trgovini. Da se pride **slipartjam** tv okom, zahtevaj izrecno Bergerjevo **kotranovo milo**, in paži na zraven natisanjeno varstveno znakom.

Pri nezdravljivih **poltnih boleznih** se na mesto kotranovega mila z uspehom uporablja

Bergerjevo med. kotranovo žveplenje milo.

Kot blažje kotranovo milo za odpravljanje nesnage s polti. (586-11)

proti spuščajem na polti in glavi pri otrocih, kakor tudi kot neudržljivo kosmetično **milo za umivanje in kopanje za vsakdanjo raba** služi

Bergerjevo glicerinovo-kotranovo milo,

v katerem je 35 odst. glicerina in ki je fino parfumovano.

Cena komadu vsake vrste z navodilom o uporabi 35 kr.

Od drugih Bergerjevih medicinsko-kosmetičnih mil zaslužijo, da na njih posebno opozarjam: **Benzoe-milo** za fino polti; **borakovo milo** za pršice; **karbolovo milo** za uglaševanje polti pri pikah valed koz in kot razkužajoče milo; **Bergerjevo smrekovo-iglasto milo za umivanje in toiletu**; **Bergerjevo milo za nezno otročjo dobo** (25 kr.).

Bergerjevo Petrosulfo-milo

proti rudečici obrazu, rudečemu nosu, opršku in sklenju kože;

milo za pege in obraz kako učinkujoci; **žveplenomečno milo proti zakožnim črvom in nečistostim obrazu**; **taninsko milo za potne noge** in proti izpadanju las.

Bergerjeva zobna pasta v tubah

najboljše sredstvo za čiščenje zob, št. 1 za normalne zobe, št. 2 za kadicne. Cena 30 kr. Glede vseh drugih Bergerjevih mil se najde vse potrebno v navodilu o uporabi. Zahajevate vedno Bergerjeva mila, ker je mnogo ničrednih imitacij.

Predaja se v Ljubljani v lekarnah gg.: **V. Mayr, G. Piccoli, J. Svoboda** in **U. Trnkoczy-Ja**, dalje skoro v vseh lekarnah na Kranjskem. Na debelo:

G. Hell & Comp., Dunaj, I., Sternngasse 8.

Slovenskega stenografa

sprejme takoj
notar Hudovernik v Kostanjevici.

Plača po dogovoru. (1637-3)

Pri graščini Ribniški

vsprejme se v službo

vrtnar.

Nastop službe z dnem 1. septembra.

Plačilo po dogovoru.

Pismene ali ustne ponudbe na oskrbiščvo graščine v Ribnici. (1647-3)

Za Opatijo

se išče izprašana, spretna

knjigovoditeljica

samostalno delavna, nemščina in slovenščina, eventualno (kar daje prednost) laščina zmožna, z lepo pisavo in katoliške vere.

Ponudbe, zahteve in reference s fotografijami (ki se vrne) kar prej možno: Tirmann, zdravilišče (Curhaus) na Bledu. (1644-2)

Lepa nova vila

na Bledu, 2 minuti od jezera in pošte

z novo opravo in velikim vrtom se takoj

prodaja za 7000 gl.

Več se izve v upravnosti „Slov. Narodu“.

(1667-1)

Pozor! — trgovci! — pozor!

V Petrovčah, v krasni Savinski dolini blizu Celja na Štajerskem, sotikoma slovite božjepotne cerkve, se takoj oddajo v najem precej obširni

prostori za trgovino

kjer je bila sedaj že mnogo let dobro opravljena in obiskovana trgovina z mešanim blagom in kmetijskimi pridelki. Poleg je tudi **lepo stanovanje**. Ker je kraj tako obljuden in blizu velikih tovarn in premogokopov, pošta in železnična postaja takoj preko

DOBRA ŠTEDILNA KUHINJA

Maggi-jeva juhna zabela je jedina svoje vrste, da se hipoma naredi vsaka slaba mesna juha izredno krepka — malo kapljic zadošča. V izvirnih steklenicah od 50 vinarjev naprej dobiva se v vseh delikatesnih, kolonijalnih, drogerijskih in špecerijskih prodajalnicah. — Izvirne steklenice se z Maggi-jevo zabelo najceneje napoljujejo.

10 vinskih posod
(barigel) še v dobrem stanu se proda po nizki ceni.

Povpraša naj se pri Antonu Vilfanu, gostilničarju na Ježici. (1650—3)

Zajamčeno iz pristnega vina izdeluje (434—16)

vinski jesih
ALBERT ECKERT
v Gradcu.

Dobiva se v vseh boljših specerijskih in delikatesnih prodajalnicah.

St. 206/Pr.

Razpis služeb.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je stalno popolniti službo **mestne blagajne kontrolorja** s prejemki IV. činovnega razreda, to je z letno plačo 2200 kron, z dejavnostno doklado 400 kron in s pravico do dveh v pokojnino vštvenih petletnic po 200 kron; eventualno službi **knjigovodskega ali pa blagajničnega oficijala** s prejemki V. činovnega razreda, to je z letno plačo 1760 K, z dejavnostno doklado 360 kron in s pravico do dveh v pokojnino vštvenih petletnic po 160 kron; eventualno tudi službi **knjigovodskega ali pa blagajničnega asistenta** s prejemki VI. činovnega razreda, to je z letno plačo 1350 kron, z dejavnostno doklado 300 kron in s pravico do dveh v pokojnino vštvenih petletnic po 150 kron; konečno eventualno tudi službo **magistratnega pisarniškega praktikanta** z letnim adjutom 960 kron.

Za podelitev služeb pri mestni blagajni in pri mestnem knjigovodstvu zahteva se v smislu § 8 službene pragmatike dokazilo o uspešno dovršeni nižje gimnaziji ali pa nižje realki in pa o uspešno napravljenem izpitu iz državnega računarstva. Prednost se pa pri vsprejemu daje prosilcem, ki so dovršili višjo gimnazijo ali višjo realko z zrelostnim izpitom, ali pa kako javno trirazredno višjo trgovsko šolo z dobrim uspehom.

Praktikantje se vsprejemajo tudi brez izpita iz državnega računarstva, morajo pa ta izpit najpozneje v teku enega leta po vsprejemu popolniti, sicer se jih sme iz službe odpustiti.

Zaprisejo se šele potem, ko izpolnijo ta pogoj; o svojem vstopu pa oblubijo le molčljivost.

Povišba ali napredovanje sta pred uspešno prebitim izpitom nedopustna.

Elagajničinemu osobju je v smislu veljavnih določil ob imenovanji položiti kavcijo v znesku stalne letne plače.

Za namestitev v pisarniški službi se od prosilca zahteva, da je z dobrim uspehom dovršil nižjo gimnazijo, nižjo realko ali pa kak drug zavod iste vrste, in pa, da si je splošno usposobljenost za ta poklic zadobil z večletno prakso v kakej državni, deželni, občinski ali kaki zasebni pomožni pisarni, in da se o tem izkaže z ugodnimi izpričevalci.

Prednost se daje prosilcem, ki se izkažejo s srednješolskim zrelostnim izpričevanjem ali pa z zrelostnim izpričevalom kacega družega zavoda iste vrste.

Prosilci za jedno zgoraj omenjenih služeb morajo svoje s potrebnimi dokazili opremljene prošnje pri predsedstvu mestnega magistrata vlagati **najpozneje do dne 31. avgusta t. l.**

Zakasnele ali pa pomanjkljive prošnje se pri oddaji služeb ne bodo vpoštevale.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 9. avgusta 1900.

Najboljše črnilo svetá!
Kdor hoče obutalo ohraniti lepo bleščeče in trpežno, naj kupuje samo **Fernolendlt črevljansko črnilo**

za sveta obutala samo (1139—11)

Fernolendlt crème za naravno usnje.

Dobiva se C. kr. priv. povsodi.

tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaju.

Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse št. 21.
Radl mnogih posnemanj brez vrednosti. St. Fernolendlt.

Pod Trnico št. 2.
33 Veliko zalogo
klobukov
priporoča J. Soklič.

Svilnato blago
največja izber in najnovješča črno in barvasto, za cele obleke in bluze
priporoča 33
Alojzij Persché
Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke
je vedno na izberu.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovni naj se vzorec vposlati. 33

Fran Detter
LJUBLJANA, Stari trg št. 1.
33 Prva in najstarejša zaloga
šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo vzljudnih izbornosti ceno. — Ceniki zastonj in poštne prosti.

Hišo,

hlev za 6 konj, tri šupe, pod, veliko podstrešje, veliko dvorišče, dve njivi in travnik se da v najem s 1. januarjem 1901 l.

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (1619—2)

Kdor hoče imeti gotovost, da dobi dobro in čisto čokolado, naj kupi

CHOCOLAT SUCHARD.

Ta staropreizkušena, najbolje renomirana marka je skrbno pripravljena, zajamčeno čista in na vsem svetu prijavljena. (213—30)

Dobiva se povsod na prodaj.

Vodstvo „društva za zgradbo zavetišča in vzgojevališča“ v Ljubljani

vabi k (1661)

izvanrednemu

občnemu zboru

v zbornici II. mestne deške ljudske šole na Cojzovi cesti

dne 24. avgusta 1900. leta
ob polu 7. uri zvečer

da se odbor v novič voli in konstituirira, ker se radi nesoglasja, nastalega pri zadnjem rednem občnem zboru dne 30. junija t. l. odbor ni mogel konstituirati.

Ako bi zbor ta dan ne bil sklepčen, sklicuje se tem potom v novič osem dni pozneje ob istem času in kraju.

Društvo „za zgradbo zavetišča in vzgojevališča“ v Ljubljani
dne 17. avgusta 1900. leta.

Predsednik.

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznan izvrsten **Portland-cement** v vedno jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne trdote **daleč nadkrijajoči** dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno **apno**.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najsvovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

— Dunaj, I., Maximilianstrasse 9. —

A 206/1900/29

Razglas.

Na predlog dedinje: »Župnijske cerkve v Kranji« prične se **dne 3. septembra 1900 ob 8. uri dopoludne v župnijšču v Kranji**

prostovoljna dražba

v zapuščino častitljevega gospoda **Antona Mežnareca**, bivšega dekana v Kranji, spadajočih premičnin:

sobne, kuhinjske, kletske oprave, gospodarskega orodja, vina, lesa, krme, vozov, obleke, perila, precijoz, servisa itd.

in se bodo klicale te reči po inventarni vrednosti in se bodo, če ne višje, oddale tudi pod to vrednostjo, toda le proti takojšnjem plačilu v roke sodnega komisarja in takojšnji odstranitvi tistim, ki bodo največ ponudili.

Prodaja trajala bodo slučajno tudi prihodnje dni, dokler se vse ne prodajo, vselej od 8. do 12. ure dopoldan in od 2. do 6. ure popoldne v župnišču v Kranji.

C. kr. okrajno sodišče v Kranji oddelek II.

dne 10. avgusta 1900.

Josip Širca v Žalcu

tovarniška zaloga najslavnejših in najboljših koles, kakor

„Puch“, „Meteor“, „Waffen“, „Slavia“

potem drugih raznovrstnih z novimi in z najnovješimi iznajdbami opremljenih, garantiranih koles.

Cena od 80 gld. naprej.

Lastna popravljalnica.

Zaloga posameznih kolesnih del in kolesarskih potrebščin. (850—18)

Točna in kulantna postrežba.

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spirala.

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4
se priporoča za vsa to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

August Repič, sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice št. 16
(v Trnovem)

izdeluje, prodaja in popravlja vsakovrstne

sode

po najnižjih cenah. 33

Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Ign. Fasching-a vdove

33 ključavnica

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najpriprejših kakor tudi najfinjejših, z žito

medjo ali mesingom montiranih za obklade z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po cen. Vnanja naročila se hitro izvrši.

Podpisani priporočam slav. občinstvu svojo veliko zalogu koles, posebno občeznana prava

Styria kolesa

s patentiranim krogličnem tečajem, najboljši in najsolidnejši sistem v l. 1900, jako trpežna in lahko tekoča.

Vsi modeli so enotno zboljšani in poleg tega so jako znižane cene.
Priporočam moram, da imam v zalogi edino le modele 1900, kajti vse prejšnje razprodal sem v jeseni pod svojo ceno, samo
da mi bode moč v sedanjem sezoni le z letošnjimi modeli slavnemu občinstvu vstreznati.

Filiala v Kamniku: Janko Pohlin.

Spoštovanjem

Franc Čuden, urar na Velikem trgu nasproti rotovža.

Zemljišče na prodaj.

Stavbena parcela (1646-2)

na Opekarški cesti se takoj proda.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Nar.“

Kwizdov fluid.

znamka kača.

(Turistovski fluid.)
Vporabljajo ga turisti, kolesarji in jezdci z uspom za ojačanje in zopetno okrepjanje po doljših turah.

Cena 1 steklenici K 2,-, 1/2 steklenici K 1.20.
Pristen na prodaj v vseh lekarnah.

G Glavna zaloge: (1336-2)
Okrožna lekarna v Korneburgu pri Dunaju.

Bodi lepo ali slabu vreme vendor je vsako nedeljo in praznik
KONCERT s PLESOM
v gostilni „pri Kankertu“ v Spodnji Šiški št. 20.

→ Vstop prost. ←

Pri koncertu svira „Hirija“.

K mnogobrojnem obisku uljudno vabi

s spoštovanjem

Ognjeslav Kozjek
hišni posestnik in krömar.

(1586-3)

1900! Svetovna razstava v Parizu 1900!

Kreditna pisma za Pariz

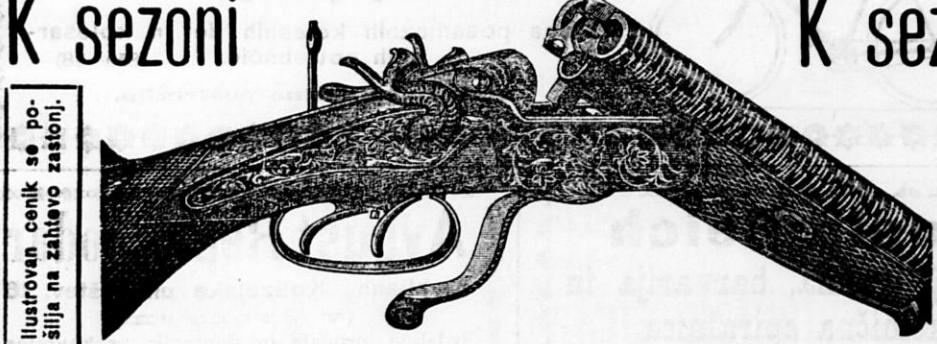
ki se izdajajo za katerekoli svote in imajo bistveno to ugodnost, da se z njimi ne samo v Parizu, nego tudi v razstavnem prostoru lahko dvigne svote, se dobivajo pri

J. C. Mayer-ju
banka in menjalnica v Ljubljani.

(867-17)

K sezoni

K sezoni

Ilustriran cenik se posilja na zahtevano zastonji.

priporočam svojo bogato zalogu pušk najnovnejših sistemov in najnovješe vrste, revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katero izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje luhkote in priročnosti vsakemu priporočajo najbolje.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogo naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem

(1662-1)

Fran Sevčik, puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Gostilniški prostori

s 4 sobami, kuhinjo s štedilnikom, drvarnicu, vporabo podstrešja, ter

dve lepi kleti

se takoj oddajo (1656-2)

na Radeckega cesti štev. 1.

Mesne konserve

juhine konserve

prepečenec

cognac (1228-15)

za potnike, lovce in turiste

se dobivajo pri

Rudolfu Kirbisch-u

Ljubljana, Kongresni trg.

Stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo i. t. d. v hiši št. 2 na Bregu v II. nadstropju se za 1. november t. l. odda v najem.

Natančno pri hišni gospodinji Antoniji Kasch, Židovske ulice št. 1. (1617-3)

Slovenči profesorji zdravilstva in zdravniki priporočajo

Želodčno *

* tinkturo lekarnarja Piccoli v Ljubljani

dvornega založnika Nj. Svetosti papeža

Razposilja se proti povzetju v škatljicah po II. 12 in več stekleničic. (1368-6)

Vincenc Čamernik

kamnoseški mojster

v Ljubljani, Slomšekove ulice št. 17 (nasproti mestne elektrarne).

Izborna zaloga grobnih spomenikov

iz različnih marmorjev, granitov in sijenitov.

Naprava kompletnih rodbinskih rakev

tu in na deželi. (1014-18)

Raznovrstna v to stroko spadajoča popravila.

Stavbena dela.

Priznano solidna in točna postrežba.

Izvleček iz razгласa.

Glasom odredbe oddelek 13, štev. 1520, z dnem 27. julija 1900, namerava c. in kr. državno vojno ministrstvo

razne predmete za obleko in usnjato opravo

za c. kr. vojsko v letu 1901

nabaviti pri malih obrtnikih.

Glede podrobnejših pogojev se opozarja na polnobesedno oznanilo, ki je bilo zglašeno v štev. 184 z dne 11. avgusta 1900 našega lista. (1612-2)

Luč sedanjosti in bodočnosti!

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu

priporoča aparate za izdelovanje

„ACETYLEN“-svetlobe.

Brez nevarnosti!

Enostavno poslovanje!

Lahko razumljiva konstrukcija aparata!

15krat svetlejša, nego premogov plin!

Zanesljivo gorivo!

Žarna svetloba!

Praktično za razsvetljenje mest, vasi, tovarn, železničnih postaj, vil, hotelov, restavracij, cerkv, gledališč, privatnih stanovanj, zidarskih in opekarških skladis itd. itd. (1651-1)

Okusna strokovna instalacija za svečave vsake velikosti.

Skladišča gasilnega in kmetijskega orodja.

Ceniki brezplačno.